

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 21.4.2004
KOM(2004) 273galutinis

2004/0097 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl perdraudimo ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 92/49/EEB ir
Direktyvas 98/78/EB ir 2002/83/EB**

{SEK(2004)443}

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. BENDROSIOS PASTABOS¹

ES bendroji finansų rinka bus svarbus veiksnys skatinant Europos ekonomikos konkurencingumą ir mažinant bendrovių kapitalo išlaidas. Integruota, tinkamai reguliuojama ir rizikos ribojimo atžvilgiu patikimai tvarkoma rinka suteiks vartotojams ir kitiems rinkos dalyviams didelės naudos, labiau apsaugodama nuo institucinių išipareigojimų nevykdymo. Priemonė, kaip pasiekti šios integruotos rinkos – Finansinių paslaugų veiksmų planas. Finansinių paslaugų veiksmų plane skelbiama, kad 2004 m. pradžioje turi būti pateiktas direktyvos dėl perdraudimo priežiūros pasiūlymas.

Perdraudimas – tai struktūruotas rizikos perdavimas iš draudimo bendrovės perdraudimo bendrovei. Perdraudimo veikla atlieka šias draudimo bendrovei svarbias funkcijas: mažina draudimo bendrovės technines rizikas, nuolat perduoda technines rizikas perdraudikui, didina draudimo portfelio vienarūšiškumą, mažina techninių rezultatų svyravimus, atitinkamais atvejais yra kapitalo/nuosavų lėšų pakaitalas, užtikrina lėšas finansavimo reikmėms ir suteikia teisę teikti paslaugas.

Nors perdraudimo veiklos sąsajos su tiesioginio draudimo veikla yra akivaizdžios, vis dėlto reikėtų pabrėžti ir kai kuriuos specifinius jos bruožus. Perdraudiko ir pagrindinio draudžiamą asmens nesieja jokie tiesioginiai sutartiniai santykiai, o draudėjams paprastai nesuteikiama pirmumo teisė į perdraudiko turtą jų žaloms atlyginti. Be to, perdraudimas yra verslo veikla, kurioje dalyvauja profesionalios šalys. Lyginant su tiesioginio draudimo veikla, perdraudimo veikla yra labiau tarptautinio pobūdžio ir pasižymi didesne geografine bei draudimo kombinacijų įvairove.

Ekonomikoje perdraudimo sektorius vaidina esminį vaidmenį, didmeniniu mastu drausdamas draudimo bendrovių riziką, kurią šios prisiima savo klientų vardu. Nors vidutinis perdavimo perdraudimui lygis ES yra gana žemas (tik apie 10 % visų draudimo įmokų yra perdraustos), tam tikrų veiklų šis procentas yra santykinai didelis (pvz., 18 % ne gyvybės draudimo įmokų yra perdraustos, palyginus su vidutiniškai 3 % gyvybės draudimo įmokų). Perdraudikai ne tik draudžia draudikus, jie taip pat yra stambūs finansiniai tarpininkai ir instituciniai investuotojai; finansinis perdraudikų turtas 2001 m. sudarė 1 % pasaulinės vertybinių popierių rinkos². Todėl perdraudimo sektoriaus stabilumas yra gyvybiškai svarbus ne tik bendram draudimo sektoriaus stabilumui, bet taip pat turi didelės įtakos ir visai finansų sistemai.

Pastaruoju metu pastebimi ženklai, kad perdraudikams tenka vis didesnis finansinis krūvis, verčia atkreipti dėmesį į šio sektoriaus prisiimamos rizikos lygį ir pobūdį. Perdraudikai susiduria su dviem papildomomis rizikomis, su kuriomis nesusiduria pagrindiniai draudikai. Visų pirma, jų finansiniai rezultatai paprastai labiau svyruoja, nes jie saugo pirminę rinką nuo kraštutinių rizikų, pavyzdžiui, katastrofų rizikų. Dėl šios rizikos perdraudikams reikia išlaikyti palyginus aukštą kapitalizacijos lygį. Antra, į juos gali kreiptis sunkumų turinčios dukterinės įmonės, kadangi perdraudikai dažnai yra aukščiausią padėtį užimanti bendrovė atitinkamos

¹ Plačiau apie šiame skyriuje aptariamus klausimus skaitykite išplėstiniame poveikio įvertinime dėl perdraudimo direktyvos pasiūlymo, kurį galima rasti Komisijos tinklalapyje: http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/reinsurance_en.htm

² Šaltinis: „Perdraudimas – sisteminė rizika?“, Sigma 5/2003, „Swiss Re“.

įmonių grupės struktūroje. Nepaisant šių papildomų rizikų, perdraudikai veikia pasaulinėje rinkoje, kurioje jų veiklai dažnai nėra taikoma riziką ribojanti priežiūra arba taikoma priežiūros tvarka yra ne tokia griežta kaip pagrindiniams draudikams. Be to, nėra visuotinės perdraudimo priežiūros sistemos. Tokia situacija kelia susirūpinimą dėl galimų rizikų perdraudimo sektoriuje. Kitą vertus, perdraudikai labiau nei tiesioginio draudimo bendrovės gali pasinaudoti žymiais geografinės ir sektorių diversifikacijos teikiamais privalumais.

Perdraudimas yra itin tarptautinio pobūdžio veikla, ja užsiima nedidelis skaičius stambių bendrovių. 2002 m. 40 stambiausių perdraudimo grupių perdraudimo įmokos bendrai sudarė 138 601 200 000 JAV dolerių, iš kurių 58 544 000 000 JAV dolerių dalis priklausė ES perdraudikams³. Europos Sąjungoje dominuojančią padėtį užima Vokietija ir jos bendrovės „Munich Re“, „Hannover Re“ ir „Allianz Re“. „Lloyd's“ yra stambiausias perdraudimo paslaugų teikėjas Didžiojoje Britanijoje, o „SCOR“ kartu su „Axa Re“ – stambiausi perdraudikai Prancūzijoje.

1) Būtinybė sukurti Europos teisinę perdraudimo priežiūros sistemą

Šiuo metu ES nėra suderintų perdraudimo priežiūros taisyklių. ES reguliavimo sistemos trūkumo pasekmė – ryškūs perdraudimo įmonių priežiūros lygmenų skirtumai ES. Skirtingos nacionalinės taisyklės sukėlė neaiškumų tiesioginėms draudimo bendrovėms (ir jų draudėjams), sudarė prekybos kliūčių vidaus rinkoje, padidino administracinę naštą ir išlaidas bei susilpnino ES padėtį derybose dėl tarptautinės prekybos:

Neaiškumai tiesioginio draudimo įmonėms (ir jų draudėjams): Skirtinga perdraudimo priežiūros tvarka ES sąlygojo tai, kad tiesioginio draudimo įmonėms tapo sunkiau pasirinkti perdraudikus taip, kad išlaidos būtų panaudojamos efektyviai ir kad būtų veiksmingai ribojama rizika. Draudimo bendrovei perdraudiko pasirinkimas yra labai reikšmingas, tai taip pat gali turėti įtakos bendrovės pajėgumui mokėti išmokas draudėjams.

Prekybos kliūtys: Tam tikrose ES šalyse naudojamos sistemos, pagal kurias perdraudikas privalo įkeisti (užstatyti) turtą tam, kad padengtų numatomų išmokėjimų techninius atidėjimus. Tai apsunkina optimalų investicijų valdymą ir padidina perdraudimo įmonių veiklos išlaidas. Iš tiesų dėl to gali išaugti perdraudiko imamas mokestis už rizikų perėmimą iš tiesioginio draudimo bendrovių. Perdraudimo bendrovės taip pat gali nuspręsti nedalyvauti rinkose, kuriose reikalaujama įkeisti turtą, ir todėl gali sumažėti galimybių užsitikrinti perdraudimo apsaugą.

Administracinė našta: Europos draudimo komitetas (*Comité Européen des Assurances*; CEA) ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) nustatė administracines tarptautinio perdraudimo paslaugų kliūtis ES. Abipusio pripažinimo perdraudimo klausimais tarp ES priežiūros institucijų trūkumas tam tikrais atvejais sąlygoja, kad kai kuriose valstybėse narėse perdraudimo įmonėms taikomos skirtingos priežiūros taisyklės. Perdraudimo įmonėms tai gali reikšti žymiai daugiau dvigubo darbo ir administracinių išpareigojimų. Sunkinančių administracinių priemonių pavyzdžiai: daugkartiniai įmonių grupės aukščiausios vadovybės atitikimo ir tinkamumo patikrinimai, pakartotiniai reikalavimai dėl auditorių atliekamo balanso patvirtinimo bei filialų prievolė

³ Standard & Poor's, „Pasaulinė perdraudimo rinka – svarbiausi faktai. 2003 m.“, London/New York 2003.

pateikti finansines ataskaitas už visą grupę pagal toje vietoje taikomus visuotinai pripažintus apskaitos standartus (*angl.* GAAP).

Tarptautinės prekybos derybos: Teigiama, kad dėl suderintos ES sistemos trūkumo sunkiau pasiekti tarptautinių abipusio pripažinimo susitarimų. Tai, kad nėra tokių susitarimų, reiškia, kad Europos perdraudikai susiduria su rimtomis kliūtimis, trukdančiomis įeiti į užsienio rinkas, pavyzdžiui, reikalavimu pateikti užstatą, atitinkantį išipareigojimų vertę užsienio rinkoje, kurioje perdraudikas ketina vykdyti veiklą.

Jeigu ES lygmenyje nebus imtasi veiksmų, rizikuojama, kad vidaus perdraudimo paslaugų rinka ir toliau veiks nepilnu pajėgumu, kas kenktų ES perdraudimo pramonei. Derybos su trečiosiomis rinkomis dėl abipusio pripažinimo susitarimų taptų žymiai sunkesnės.

Pastaraisiais metais perdraudimo priežiūrai buvo skirta daug tarptautinio dėmesio. G7 ir TVF išreiškė susirūpinimą, kad perdraudimo reguliavimo trūkumas galėtų pakenkti tarptautiniam finansiniam stabilumui. Iš tiesų, per paskutines valstybių narių finansinio sektoriaus vertinimo programos (FSAT) peržiūras, TVF kelis kartus pakartotojo teisės aktų poreikį šioje srityje. FSF (Finansinio stabilumo forumas) keletą kartų išreiškė susirūpinimą dėl perdraudimo rinkos skaidrumo ir todėl pavedė spręsti šią užduotį specialiai grupei. Šiuo metu darbas perdraudimo srityje vyksta ir EBPO, pagrindinį dėmesį kreipiant į apsikeitimą informacija apie perdraudimo bendroves tarp priežiūros vykdytojų. IAIS (Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija) šiuo metu perdraudimo srityje vykdomas darbas kruopščiai derinamas su ES skubos tvarka pagrįstu projektu. Buvo priimti perdraudimo priežiūros minimalių reikalavimų, taikomų perdraudimo priežiūrai, principai bei perdraudimo priežiūros standartas.

2) Direktyvos metodas

Ankstyvojoje darbo perdraudimo priežiūros srityje fazėje Komisijos tarnybos nustatė trys pagrindinius būsimos ES perdraudimo priežiūros tvarkos principus:

- Sistema turėtų įvesti patikimą ir riziką mažinančią tvarką, kuri būtų naudinga draudėjams. Tvirtas pozicijas užimantys ir gerai prižiūrimi perdraudikai stiprina vidinę rinką bei palaiko tarptautinį finansinį stabilumą.
- Sistema turėtų būti pagrįsta esminiu valstybių narių įstatymų suderinimu ir abipusiu priežiūros, vykdomos valstybėje narėje, kurioje perdraudimo įmonei yra išduotas leidimas, pripažinimu. Gavusi leidimą buveinės valstybėje narėje perdraudimo įmonei turėtų būti automatiškai leidžiama užsiimti perdraudimo veikla visoje Europos Bendrijos teritorijoje pagal įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas. Priimančioji valstybė narė neturėtų vykdyti papildomos perdraudimo įmonės priežiūros ar atlikti patikrinimų. Šis metodas per daug metų įrodė savo tinkamumą tiesioginio draudimo srityje, kur jis buvo įdiegtas trečiosiomis draudimo direktyvomis⁴.
- Įvedus suderintą perdraudimo priežiūros sistemą, turėtų būti panaikintos sistemos, kuriuose reikalaujama įkeisti turtą numatomų išmokėjimų techniniams atidėjimams padengti.

Po išsamių konsultacijų Komisija nusprendė pateikti direktyvos pasiūlymą, pasižymintį:

⁴ Direktyva 92/49/EEB (OL L 228, 1992 8 11, p. 1, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1), ir Direktyva 92/96/EEB (OL L 360, 1992 12 9, p.1), ši direktyva buvo perrašyta Direktyva 2002/83/EB (OL L 2002 12 19, p. 1).

- priežiūros metodu, pagrįstu suderinimu ir abipusiu pripažinimu
- skubos tvarka pagrįstu metodu, direktyvą visų pirma grindžiant egzistuojančiomis tiesioginės priežiūros taisyklėmis
- privaloma leidimų išdavimo sistema
- mokumo atsargos reikalavimais, suderintais su taikomais tiesioginiam draudimui, tačiau pasiekiant galimybę padidinti šią atsargą iki 50 %, naudojantis komitologijos procedūromis, taikomomis ne gyvybės perdraudimui, jei ši būtinybe realiai pagrįsta.

ES priežiūros metodas turėtų būti pagrįstas *suderintomis, teisės aktuose įtvirtintomis taisyklėmis, užtikrinančiomis abipusį pripažinimą valstybėse narėse*. Komisija mano, kad draudimo ir perdraudimo priežiūra priklauso viešųjų interesų sferai ir todėl jai reikia taikyti viešąjį reguliavimą. Kitokios sistemos (pavyzdžiui, savanoriškai taikomi, atskleidimu pagrįsti metodai) nesukeltų pakankamo pasitikėjimo priežiūros sistema. Realių poveikio priemonių trūkumas, kuriuo pasižymi toks atskleidimu pagrįstas metodas, sumažintų sistemos efektyvumą sprendžiant potencialias perdraudimo įmonių problemas.

Komisija mano, kad, norint pasiekti realių rezultatų trumpalaikėje ir vidutinio laikotarpio perspektyvoje, būtina imtis tikslingų veiksmų. Tokio „*skubos tvarka*“ pagrįsto *sprendimo* pagrindu taptų, kai tai tinkama ir su reikiamais pataisymais, dabar galiojančios tiesioginio draudimo priežiūros taisyklės ir veiklos praktika. Tačiau ilgalaikis projektas „Mokumas II“ (*Solvency II*), vykdomas tiesioginio draudimo srityje, taip pat paveiks ir perdraudimą, ir vykdant šį darbą taip pat galėtų būti pakankamai plačiai naudojamosi skubos tvarka pagrįsto projekto pasiekimais.

Remiantis siūloma direktyva perdraudimo įmonėms – kaip ir tiesioginio draudimo įmonėms – keliami reikalavimai *gauti leidimą vykdyti perdraudimo veiklą*. Leidimų išdavimo sistemos efektyvumas įrodytas plačiai naudojant ją finansiniame sektoriuje. Tokia sistema taip pat suteikia aiškius įgaliojimus priežiūros vykdytojams, įskaitant galią pašalinti netinkamą bendrovę iš perdraudimo rinkos. Be to, leidimų išdavimo sistema užtikrins vienodą elgesį su visais perdraudimo veikla užsiimančiais subjektais ES, ko nebūtų galima pasiekti pasirinkus taip vadinamą „pasų“ sprendimą (pagal kurį pati bendrovė galėtų nuspręsti, ar jai kreiptis su prašymu išduoti pasą). Be to, ši sistema padidins buveinės valstybės narės priežiūros institucijų atsakomybę, kadangi jos taps vienintelės kompetentingos institucijos riziką ribojančiu būdu prižiūrinčios perdraudimo įmones Bendrijoje. Naudojant šią sistemą reikės sustiprinti valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą.

Draudimas ir perdraudimas yra susijusios veiklos, todėl *mokumo reikalavimai* šioms veikloms turėtų būti panašūs. Todėl siūlomoje direktyvoje pateikiami gyvybės perdraudimo mokumo reikalavimai yra identiški taikomiems gyvybės draudimui. Ne gyvybės perdraudimui atskaitos taškas toks pat – turėtų būti taikomos panašios taisyklės. Tačiau ne gyvybės perdraudimui šioje direktyvoje numatyta galimybė padidinti mokumo reikalavimus po komitologinio sprendimo. Komisija mano, kad ši tam tikrų perdraudimo grupių ar perdraudimo sutarčių tipų „priskyrimo aukštesnei klasei“ galimybė (iki 50 %) sudaro svarbią siūlomos direktyvos dalį. Ji galės tarnauti kaip svarbus įrankis priderinant mokumo reikalavimus, kad šie geriau atitiktų perdraudimo veiklos pobūdį. Komitologijos galimybe bus naudojamosi tik po detalios analizės ir išsamių konsultacijų su suinteresuotomis šalimis. Norint užtikrinti teisingą konkurenciją tarp perdraudimo įmonių ir draudimo įmonių, užsiimančių perdraudimo veikla, pasiūlyme taip pat numatomi vėlesni ne gyvybės draudimo

Direktyvos 73/239/EEB ir gyvybės draudimo Direktyvos 2002/83/EB daliniai pakeitimai. Atitinkamai, draudimo įmonėms, užsiimančioms perdraudimo veikla prisiimtu perdraudimu, turi būti taikomi perdraudimo direktyvoje nustatyti reikalavimai būtinajai mokumo atsargai, jeigu jų vykdoma perdraudimo veikla sudaro reikšmingą visos veiklos dalį (57 straipsnio 5 dalis ir 59 straipsnio 8 dalis). Šios nuostatos bus taikomos tik tada, kai Komisija priims sprendimą, koreguojantį ne gyvybės perdraudimo veiklos būtinąją mokumo atsargą.

2. KONSULTACIJOS SU DALYVAUJANČIOMIS IR SUINTERESUOTOMIS ŠALIMIS BEI POVEIKIO VERTINIMAS

a) Konsultacijos su dalyvaujančiomis ir suinteresuotomis šalimis

Projekto metu buvo reguliariai konsultuojamasi su dalyvaujančiomis šalimis ir šios suteikė Komisijai labai reikšmingos pagalbos. Projekto pradžioje buvo surengtas posėdis, kuriame susirinko daugiau nei 100 dalyvių, po to visi dalyviai (taip pat ir kitos suinteresuotos šalys) buvo sujungti į elektroninio pašto grupę ir gaudavo visus projekto metu paruoštus dokumentus ar pranešimus, kad Komisijos perdraudimo tinklalapyje paskelbti nauji dokumentai. Taip pat buvo išleista perdraudimo priežiūros tyrimas.⁵

Projekto eigą stebėjo suinteresuotos šalys iš pačių įvairiausių sektorių ir profesijų. Daugiausia buvo konsultuojamasi su šiais sektoriais: draudimo (komercinės bendrovės, savidraudos draugijos, kooperatyvai ir t.t.), draudimo asociacijomis (ES ir nacionaliniuose lygmenyse), draudimo tarpininkų (brokeriai ir t.t.), apskaitos asociacijomis, aktuarijų asociacijomis, pramonės atstovais (Europos pramonininkų ir darbdavių konfederacijų sąjunga (UNICE)), analitikais, rizikos/priklausomų įmonių valdytojais, smulkių bei vidutinių įmonių organizacijomis (Europos vartotojų sąjungų biuras (BEUC)), konsultacijų firmomis, bankais, teisininkų biurais, reitingų agentūromis.

Komisijai dalyvaujančių ir suinteresuotų šalių suteikta pagalba buvo labai naudinga, ypač turint omenyje, kad projektas apėmė labai daug įvairių techninių aspektų. Pastaboms nusiųstuose dokumentuose buvo aptariami strateginiai aspektai bei konkretūs klausimai.

Gautos pastabos dėl perdraudimo projekto tikslų

Dauguma atsiuntusių pastabas labai palaikė visus tris pagrindinius projekto tikslus. Keletas valstybių narių pateikė pastabas, susijusias su tuo, kad esminis nacionalinių įstatymų koordinavimas ir abipusis pripažinimas uždraustų papildomus patikrinimus ar reikalavimus iš priimančios šalies pusės. Ypač šalys, kuriose dabar naudojamas turto įkeitimas, aiškiai išreiškė savo prieštaravimus prieš sistemų, pagal kurias techniniams mokėjimų atidėjimams padengti reikia įkeisti turta, panaikinimą. Tačiau visos dalyvaujančios šalys vienbalsiai palaikė Komisijos tarnybų suformuluotą tikslą. Tam tikros valstybės narės pateikė pastabas dėl skirtumų tarp užstatų gyvybės ir ne gyvybės draudimo srityse.

Gautos pastabos dėl pagrindinių strateginių aspektų

⁵ http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/studies/reins-sup_en.htm

Metodas, taikomas perdraudimo reguliavimo sistemai

Dauguma atsiuntusių pastabas pritarė, kad perdraudimui turėtų būti taikomas priežiūros metodas. Tam tikros bendrovės pateikė argumentus už savanoriško pobūdžio sprendimus, bet daugiau bendrovių ir asociacijų konstatavo, kad tik priežiūros pobūdžio sprendimai suteiktų ES perdraudimui papildomos kokybės. *Status quo* palaikymo galimybei nepritarė nei viena iš pagrindinių dalyvaujančių šalių. Valstybės narės pritarė metodui, grindžiamam skubos tvarka, už jį taip pat vienareikšmiškai pasisakė ir Draudimo komitetas. Kitos dalyvaujančios šalys taip pat labai palaikė skubos tvarka pagrįstą būdą, paremtą dabartinėmis tiesioginio draudimo priežiūros taisyklėmis. Tačiau techninių aspektų specialistai (pavyzdžiui, aktuarijai ir apskaitininkai) pabrėžė, kad ribotas numatytas laikotarpis (2004) sumažintų galimų sprendimų skaičių, tokiu būdu atidedamas tam tikrų metodų įvedimą iki bus pabaigtas projektas „Mokumas II“ (*Solvency II*).

Mokumo reikalavimai ne gyvybės perdraudimui: Buvo gauta daug aiškiai pareikštų suinteresuotų šalių reakcijų dėl mokumo reikalavimų. Buvo surengta daug susitikimų su suinteresuotomis šalimis, ypač su draudimo pramonės, priklausomo perdraudimo pramonės, rizikos valdytojais, aktuarijais, konsultantais ir apskaitininkais. Iš esmės pramonės atstovai ir draudimo konsultantai teigė, kad perdraudimas yra artima tiesioginiams draudimui veikla ir todėl jai turėtų būti taikomi tokie patys mokumo reikalavimai. Tačiau kai kurie draudimo priežiūros vykdytojai tvirtai laikėsi nuomonės, kad perdraudimas yra nepastovesnė sritis ir sunkiau kontroliuojama, ir todėl reikėtų taikyti šiek tiek aukštesnius reikalavimus. Ruošdama mokumo reikalavimui, nustatytus direktyvos pasiūlyme (37 ir 40 straipsniai), Komisija atsižvelgė į įvairias pareikštas nuomones.

Mokumo reikalavimai gyvybės perdraudimui: Šis klausimas taip pat buvo daugelio diskusijų objektas, tiek kalbant apie konkrečius reikalavimus, tiek apie apskaičiavimo metodus. Iš tiesų Komisijos tarnybos konsultavosi dėl įvairių sprendimų. Atsižvelgdama į gautas pastabas, Komisija nusprendė, kad būtų tinkamiausia naudoti tokį patį metodą kaip ir taikomą tiesioginiam draudimui (tiesioginio gyvybės draudimo – gyvybės perdraudimui, tiesioginio ne gyvybės draudimo – ne gyvybės perdraudimui) (38–40 straipsniai).

Pastabos dėl konkrečių teisinių klausimų.

2003 metais taip pat buvo surengta keletas konsultacijų dėl konkrečių teisinių klausimų. Šis pasiūlymas paruoštas atsižvelgiant į suinteresuotų šalių pastabas, ypač į draudimo pramonės ir aktuarijų profesijos atstovų. Kai kurios pateiktos pastabos buvo labai išsamios ir labai padėjo Komisijos tarnybų darbe.

b) Poveikio vertinimas

Siekiant sužinoti, ar reikia imtis veiksų ES lygmenyje ir, jei atsakymas būtų teigiamas, kokių veiksų reikėtų imtis, buvo atliktas išplėstinis poveikio vertinimas.

Poveikio vertinimas rodo visuotinį pritarimą, kad tokių veiksų reikia, siekiant įvykdyti šio aiškinamojo memorandumo 1 skirsnyje apibrėžtus tikslus.

Kalbant apie skirtingas strategines alternatyvas šiems tikslams pasiekti, buvo apsvarstytos trys pagrindinės galimybės:

1. *Status quo*, t.y. jokių dabartinės situacijos pakeitimų

2. Rinkos mechanizmais paremtas sprendimas/savanoriškas perdraudimo informacijos atskleidimas ir, kaip alternatyva, rekomendacija dėl netiesioginės priežiūros vykdymo.

3. Priežiūra pagrįsti sprendimai.

Kaip minėta pirmiau, 2 skirsnyje, dauguma valstybių narių ir pramonės organizacijų mano, kad srityje reikia imtis priežiūros veiksmų. 1 galimybės nepalaikė praktiškai nei vienas pateikęs pastabas. 2 pasirinkimas irgi apibūdintas kaip nekeliantis pakankamo pasitikėjimo priežiūros sistema. Realių sankcijų trūkumas, kuriuos pasižymėtų toks atskleidimu pagrįstas metodas, galėtų sąlygoti tai, kad sistema būtų mažiau veiksminga, sprendžiant potencialias perdraudimo įmonių problemas.

Kalbant apie 3 galimybę (priežiūros metoda), buvo apsvarstytos dvi alternatyvos:

1. Savanoriška pasų sistema bendrovėms, norinčioms prisijungti prie sistemos
2. Privaloma leidimų išdavimo sistema.

Po išsamių konsultacijų su valstybėmis narėmis, draudimo pramonės atstovais ir kitomis suinteresuotomis šalimis, Komisija nusprendė siūlyti leidimų išdavimo sistemą. Leidimų išdavimo sistema atitinka ES metodą, taikomą siekiant vidaus rinkos finansų sektoriuje bendrai ir draudimo srityje konkrečiai (vienas leidimas ir buveinės valstybės vykdoma kontrolė rizikos ribojimo klausimais). Tokia sistema įrodė savo efektyvumą, įdiegus ją 1994 metais trečiaja draudimo direktyva. Ji užtikrina perdraudimo įmonių finansinės padėties patikimumą ir, atitinkamai, draudimo rinkų stabilumą, kadangi taikoma visoms Bendrijos perdraudimo įmonėms, ne tik vykdančioms europinę veiklą. Leidimų išdavimo sistema labiau suderintų valstybių narių visiems perdraudikams taikomas priemones ir ji būtų tinkamiausia siekiant sukurti tikrą vidaus rinką perdraudimo veiklai. Be to, priežiūros tvarkos, pagrįstos viešųjų kompetentingų institucijų vykdomu visų perdraudimo įmonių priežiūra, įvedimas taip pat atitinka šiuo metu IAIS, kuriai priklauso visos valstybės narės ir Europos Komisija, vykdomo perdraudimo priežiūros projekto kryptis.

Kiekybinių mokumo reikalavimų perdraudimo įmonėms atžvilgiu taip pat buvo atliktas išplėstinis poveikio vertinimas. Buvo apsvarstyti du pagrindiniai galimi metodai:

1. priemonės, pagal kurias perdraudimo įmonių mokumo reikalavimai artimi taikomiems tiesioginio draudimo srityje
2. priemonės, pagal kurias perdraudimo įmonių mokumo reikalavimai didesni, nei taikomi tiesioginio draudimo srityje.

Galų gale Komisija nusprendė nustatyti tvarką, pagrįstą mokumo reikalavimais, nustatytais galiojančiose draudimo direktyvose. Tačiau, siekiant atsižvelgti į tam tikrų perdraudimo sutarčių tipų ar ne gyvybės perdraudimo veiklos krypties savitumą, pasiūlyme numatoma galimybė padidinti būtinają mokumo atsargą iki 50 % visoms grupėms, išskyrus atsakomybės rizikas. Dėl tokio padidinimo spręš Komisija, naudodamasi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais ir po konsultacijų su Draudimo komitetu.

3. PASIŪLYMO TEISINIS PAGRINDAS

Pasiūlymas remiasi Sutarties 49 straipsnio 2 dalimi ir 55 straipsniu. Šie straipsniai sudaro teisinį pagrindą priimant Bendrijos priemones, kurių tikslas – sukurti vidaus rinką paslaugų sektoriuje. Pasirinktas instrumentas – direktyva, kadangi manoma, kad ji yra tinkamiausia siekiant apibrėžtų tikslų. Be to, Europos Sąjungos įstatymų leidimo veikla, skirta sukurti draudimo vidaus rinką, buvo vykdoma direktyvomis, pagrįstomis šiomis Sutarties nuostatomis. Ir galiausiai, šios direktyvos nuostatos apsiriboja tik tuo, kas reikalinga užsibrėžtiems tikslams pasiekti.

4. STRAIPSNŲ KOMENTARAI

Šiame pasiūlyme nustatoma perdraudimo priežiūros tvarka, suderinta su galiojančia draudimui taikoma teisine sistema. Ji pagrįsta metodu, naudojamu galiojančiose draudimo direktyvose. Kai kurios šioje direktyvoje pakartotos Direktyvų 73/239/EEB, 92/49/EEB ir 2002/83/EB nuostatos yra ilgos; ypač leidimų išdavimo perdraudimo įmonėms, akcijų paketams, profesinės paslapties ir mokumo atsargai taikomų sąlygų nuostatos. Dėl to nuostatos dažnai yra sudėtingos ir jų pateikimas ne visada atitinka dabartines Bendrijos įstatymų rengimo gaires. Teisės akto aiškinimui nėra būtina, kad vienas straipsnis apimtų visą jame nustatytų taisyklių aspektą. Todėl šio pasiūlymo nuostatos suskirstytos straipsniais, kurie atinkamai sugrupuoti į antraštines dalis, skyrius ir skirsnius tam, kad būtų suprantamesnės ir aiškesnės.

1 straipsnis: Direktyvos tikslas - taikymo sritis

Šios direktyvos tikslas – nustatyti riziką ribojančios priežiūros teisinę sistemą, taikomą Bendrijoje vykdomai perdraudimo veiklai. Kaip minėta anksčiau, šiuo metu Bendrijos lygmens įstatymų, reglamentuojančių perdraudimo priežiūrą, nėra. Todėl tik perdraudimo veikla užsiimančioms perdraudimo įmonėms (profesionaliems perdraudikams) netaikomos jokios konkrečios Bendrijos nuostatos.

Tokiu būdu ši direktyva užpildys spragą Bendrijos draudimo priežiūros tvarkoje. Pagal šią direktyvą perdraudimui bus taikoma priežiūros tvarka, grindžiama principais, taikomais tiesioginiam draudimui, būtent – vieno leidimo ir riziką ribojančios perdraudimo įmonės priežiūros, vykdomos įmonės buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, principais.

Ši direktyva taikoma perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje ir kurios užsiima tik perdraudimo veikla (profesionaliems perdraudikams). Ši direktyva netaikoma draudimo įmonėms, kurių veikla reglamentuojama ne gyvybės ir gyvybės draudimo direktyvų⁶, kadangi jos apima ir jų vykdomą perdraudimo veiklą prisiimtu perdraudimu. Be to, draudimo įmonėms ir įstaigoms, kurioms netaikomos pirmiau minėtos direktyvos, taip pat netaikoma ir ši direktyva. Tačiau šios direktyvos nuostatos dėl būtinos mokumo atsargos apskaičiavimo (35–39 straipsniai) gali būti taikomos draudimo įmonių, kurioms taikomos ne gyvybės ir gyvybės draudimo direktyvų nuostatos, prisiimtam perdraudimui (žr. 57 straipsnio 5 dalį ir 59 straipsnio 8 dalį).

⁶ Direktyvos 73/239/EEB (OL, L 228, 1973 8 16, p. 3), Direktyva 92/49/EEB (OL L 228, 1992 8 11, p. 1), Direktyva 2002/83/EB (OL L 345, 2002 12 19, p. 1)

Siekiant atsižvelgti į labai ypatingą situaciją, galinčią kilti valstybėje narėje, kurioje nėra galimybių gauti perdraudimo apsaugos komercinėje rinkoje, direktyvos pasiūlymas netaikomas perdraudimo apsaugai, teikiamai valstybės narės, jei ji kraštutiniais atvejais veikia kaip perdraudikas gindama visuomenės interesus. Tačiau ši nuostata neatleidžia valstybės narės nuo Bendrijos nuostatų, taikomų konkurencijos taisyklėms ir valstybės pagalbai, vykdymo. Tokios situacijos pavyzdys – padėtis, kurioje atsidūrė oro draudimo sektorius po 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuolių, kai perdraudimo rinka nesugebėjo padengti kai kurių rizikų. Valstybės narės buvo paragintos suteikti tokią perdraudimo apsaugą. Prieš patvirtinant nustatytas schemas, jos buvo išnagrinėtos vadovaujantis ES įstatymais ir ypač valstybės pagalbos taisyklėmis.

2 straipsnis: Apibrėžimai

2 straipsnyje pateikiami apibrėžimai, susiję su esminėmis pasiūlyme naudojamomis sąvokomis, tam, kad paaiškintų jų reikšmę ir jas būtų galima geriau suprasti. Daugelis sąvokų jau buvo naudotos kituose draudimui taikomuose Bendrijos teisės aktuose, pavyzdžiui, Direktyvose 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo, 73/239/EEB ir 92/49/EEB dėl ne gyvybės draudimo, 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje.

Sąvoka „priklausoma perdraudimo įmonė“ įvedama apibūdinant perdraudimo įmones, priklausančias vienai arba kelioms pramoninėms ar komercinėms įmonėms ar finansinei įmonei, išskyrus draudimo įmones ar perdraudimo įmones. Tokių įmonių tikslas – teikti perdraudimo apsaugą *išskirtinai* įmonės ar įmonių grupės, kuriai priklauso priklausomas perdraudikas, rizikoms padengti, arba įmonei ar įmonių grupei, kurios dalį sudaro priklausomas perdraudimas. Šis apibrėžimas reikalingas, kadangi pasiūlyme numatoma speciali tvarka tokių įmonių minimaliam garantiniam fondui, būtinam pagal 40 straipsnį, norint užsiimti perdraudimo veikla.

3–14 straipsniai: Nuostatos, susijusios su perdraudimo veiklos pradėjimu

Kalbant apie perdraudimo veiklos pradėjimą Bendrijoje, šis direktyvos pasiūlymas vadovaujasi dabartinių draudimo direktyvų metodu. Pasiūlyme nustatomi vieno leidimo ir buveinės šalies vykdomos kontrolės riziką ribojančiai perdraudimo įmonių priežiūrai principai. Tai yra įmanoma dėl atlikto perdraudimo įmonių priežiūros esminių aspektų koordinavimo, sudarančio sąlygas abipusiam leidimų pripažinimui ir riziką ribojančioms priežiūros valstybių narių sistemoms.

Atitinkamai, iš pradžių kompetentingos buveinės valstybės narės institucijos turi suteikti perdraudimo įmonei oficialų leidimą. Pasiūlyme išdėstomos minimalios sąlygos tokiam oficialiam leidimui gauti. Perdraudimo įmonė turi turėti tam tikrą teisinį statusą, ji turi pateikti veiklos planą, kuriame pateikiama pagrindinė informacija apie jos verslo planą, ji taip pat privalo turėti minimalų garantinį fondą, numatytą 40 straipsnyje. Pagal šią direktyvą taip pat reikalaujama, kad perdraudimo įmonė būtų veiksmingai valdoma ir kad jos vadovai pasižymėtų tinkama technine kvalifikacija ar patirtimi. Perdraudimo įmonės veikla turi apsiriboti perdraudimu ir susijusiomis operacijomis. Pagal šį reikalavimą perdraudimo įmonė gali savo klientams teikti, pavyzdžiui, statistinius ar aktuarinius patarimus, užsiimti rizikos analize ar tyrimais. Tai gali apimti ir kontroliuojančios bendrovės funkcijas ir veiklas, susijusias su finansų sektoriaus veiklomis pagal Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 8 punktą. Pastarosioms veikloms bet kuriuo atveju bus taikomos papildomos draudimo ar perdraudimo grupių ir finansinių konglomeratų priežiūros nuostatos, apibrėžtos Direktyvose 98/78/EB ir 2002/87/EB (5–11 straipsniai).

Be to, prieš suteikdamos leidimą, kompetentingos institucijos turi gauti informaciją apie perdraudimo įmonės narių ar akcininkų, valdančių kontrolinį akcijų paketą, tapatybes. Šia nuostata siekiama suteikti kompetentingoms institucijoms galimybes įvertinti akcininkų tinkamumą, siekiant užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį perdraudimo įmonės valdymą. Jei jie netenkintų tokių kvalifikacijai keliamų reikalavimų, kompetentingos institucijos leidimo nesuteikia. Taip pat, jei perdraudimo įmonė ir kitas fizinis ar juridinis asmuo yra susiję glaudžiais ryšiais, atsisakoma išduoti leidimą, jeigu dėl tokių ryšių kompetentingos institucijos negali veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijų. Šiais reikalavimais siekiama riziką ribojančio tikslo, būtent, užtikrinti, kad perdraudimo įmonė būtų patikimai valdoma iš vidaus ir veiksmingai prižiūrima. Šiose nuostatose nenumatomi kiti tikslai, pagrįsti šalies pramonės ar ekonomikos politika arba rinkos reikmėmis, ir todėl į juos neturėtų būti atsižvelgiama nagrinėjant prašymą išduoti leidimą, kadangi tai prieštarautų Sutarties principams (7, 9, 10 ir 12 straipsniai).

Perdraudimo įmonės prašymas išduoti leidimą nagrinėjamas per šešis mėnesius po jo pateikimo. Atsisakymas išduoti leidimą bei jo panaikinimas motyvuojamas, nurodant konkrečias atmetimo priežastis. Perdraudimo įmonei suteikiama teisė kreiptis į teismą dėl teisinės sprendimo peržiūros (13 straipsnis).

Suteiktas leidimas galioja visoje Bendrijoje. Jis leidžia perdraudimo įmonei be tolimesnių formalumų vykdyti veiklą Bendrijos teritorijoje pagal įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas (4 straipsnis).

15–31 straipsniai: Perdraudimo veiklą reglamentuojančios sąlygos. Riziką ribojančios priežiūros principai ir metodai.

Priežiūros tvarka, grindžiama vieno leidimo, išduoto perdraudimo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, ir galiojančio visoje Bendrijoje, sistema, reikalauja dekoncentruoti priežiūros galias leidimą suteikusioms kompetentingoms institucijoms, kad būtų užtikrinta, jog visiškai laikomasi perdraudimo įmonių veiklos vykdymo sąlygų, tiek įsisteigiant, tiek naudojantis laisve teikti paslaugas.

Pasiūlymo 15 straipsnis numato išskirtinę buveinės valstybės narės kompetenciją finansinės perdraudimo įmonės priežiūros klausimais, įskaitant veiklas, kurias ji vykdo per savo filialus arba remiantis laisve teikti paslaugas.

Kadangi perdraudimo įmonės finansinių aspektų priežiūra priklauso išskirtinai buveinės valstybės narės kompetencijai, perdraudimo įmonės kompetentinga institucija negali atvesti retrocesijos sutarties, sudarytos tarp šios perdraudimo įmonės ir Bendrijos perdraudimo įmonės, reglamentuojamos šia direktyva⁷ dėl priežasčių, tiesiogiai susijusių su šios perdraudimo (ar draudimo) įmonės finansinės padėties patikimumu. Tokia netiesioginė šių įmonių priežiūra reikštų, kad yra kišamasi į šių įmonių kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimus ir keltų abejonių fundamentaliu abipusio pripažinimo principu, kuris sudaro šiame pasiūlyme išdėstytos reguliavimo sistemos pagrindą.

Perdraudimo įmonės privalo laikytis teisingos administravimo ir apskaitos tvarkos bei turėti atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus. Tai reikalinga norint užtikrinti, kad veikla

⁷ Arba Bendrijos draudimo įmonės, gavusios leidimą pagal ne gyvybės draudimo ar gyvybės draudimo direktyvas (Direktyvos 73/239/EEB ir 2002/83/EB).

vykdoma tvarkingai ir finansiškai stabiliai. Buveinės valstybė narė nustato sąlygas, užtikrinančias atitikimą šiems reikalavimams.

16 straipsnis nustato buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų teisę vietoje atlikti perdraudimo įmonės filialų, esančių kitoje valstybėje narėje, patikrinimą. Jame nustatoma tokių patikrinimų atlikimo tvarka. Ši nuostata panaši į apibrėžtas ne gyvybės ir gyvybės draudimo direktyvose.⁸

Siekiant užtikrinti perdraudimo įmonės priežiūros efektyvumą, kompetentingos institucijos privalo turėti tinkamus įgaliojimus atlikti detalius tyrimus apie perdraudimo įmonę, reikalauti pateikti dokumentus, arba imtis priemonių, pavyzdžiui, poveikio priemonių perdraudimo įmonės arba jos direktorių ar valdytojų atžvilgiu (17 straipsnis).

19–23 straipsniuose apibrėžiamos konkrečios nuostatos dėl perdraudimo įmonės akcijų paketų priežiūros. Jomis siekiama užtikrinti, kad kompetentingos institucijos žinotų apie perdraudimo įmonės nuosavybės struktūrą. Ši nuostata yra logiška kontrolinių akcijų paketus turinčių akcininkų priežiūros svarstant prašymą suteikti leidimą, nustatytos 12 straipsnyje, seka. Ši tvarka tokia pati kaip ir šiuo metu draudimo⁹ ir kitoms finansinės paslaugos taikoma tvarka.

24–30 nustatomi konfidencialumo reikalavimai, taikomi informacijai, kurią gauna kompetentingos institucijos. Visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu veikiantys auditoriai ar ekspertai yra įpareigoti laikytis profesinės paslapties. Konfidencialus šios informacijos pobūdis netrukdo kompetentingoms institucijoms keistis informacija, susijusia su perdraudimo įmonės priežiūra, kadangi ja siekiama tinkamai prižiūrėti perdraudimo įmonę. Bet kuriuo atveju tokiu būdu gautai informacijai taip pat yra taikomas konfidencialumo reikalavimas ir ji gali būti atskleista tik šią informaciją atsiuntusiai kompetentingai institucijai aiškiai sutikus.

28–30 straipsniuose taip pat yra apibrėžiamos sąlygos ir aplinkybės, kurioms esant ši informacija gali būti atskleidžiama institucijoms ir įstaigoms, kurios nėra perdraudimo priežiūros institucijos. Nustatyta tvarka yra tokia pati kaip ir draudimo įmonėms taikoma tvarka¹⁰.

31 straipsnyje nustatoma auditorių pareiga nedelsiant pranešti buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie faktą arba sprendimą, susijusį su perdraudimo įmone, galintį paveikti perdraudimo veiklos vykdymą reglamentuojančias sąlygas, kurių jie sužino vykdydami savo užduotis perdraudimo įmonėje ar kurioje nors kitoje įmonėje, su perdraudimo įmone susijusioje glaudžiais ryšiais. Ši direktyva vadovaujasi tvarka, šiuo metu taikoma draudimo įmonėms.¹¹

32–34 straipsniai: Taisyklės, susijusios su techniniais atidėjimais

Techniniai atidėjimai – svarbiausia draudimo metodikos dalis. Jie privalo užtikrinti, kad draudimo arba perdraudimo įmonė įvykdys savo draudimo arba perdraudimo sutartyse

⁸ Direktyvos 73/239/EEB 16 str., su pakeitimais, padarytais Direktyvos 92/49/EEB 11 str. ir Direktyvos 2002/83/EB 11 str.

⁹ Direktyvos 92/49/EEB 15 str. ir Direktyvos 2002/83/EB 15 str.

¹⁰ Direktyvos 92/49/EEB 16 str. ir Direktyvos 2002/83/EB 16 str.

¹¹ Direktyvos 92/49/EEB 16 str. a punktas, įterptas Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7) ir Direktyvos 2002/83/EB 17 str.

nustatytus įsipareigojimus. Todėl reikalavimas, kad draudimo (ar perdraudimo) įmonė sudarytų tinkamus techninius atidėjimus, yra esminis draudimo ar perdraudimo priežiūros principas. Vieno leidimo, išduoto buveinės valstybės narės, sistemoje buveinės valstybės narės kompetentinga institucija reikalauja, kad draudimo perdraudimo įmonė suformuotų tinkamus techninius atidėjimus, apimančius visą įmonės veiklą, įskaitant ir veiklą, vykdomą pagal įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas Bendrijoje. Be to, buveinės valstybė narė privalo tikrinti, ar šio reikalavimo laikomasi bei taip pat disponuoti atitinkamomis priemonėmis, užtikrinančiomis šio reikalavimo paisymą.

32 straipsnyje nustatomi buveinės šalies atliekamos perdraudimo įmonės techninių atidėjimų apibrėžimo ir apskaičiavimo kontrolės principai. Tokių techninių atidėjimų sumos nustatomos vadovaujantis taisyklėmis, nustatytomis Direktyvoje 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės¹². Pasiūlyme taip pat numatoma, kad gyvybės perdraudimo veiklos atžvilgiu buveinės valstybė narė taip pat gali nustatyti konkretesnes techninių atidėjimų apskaičiavimo taisykles, remiantis Direktyvos 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo 20 straipsnyje nustatytais principais. Ši nuostata apibrėžia aktuarinius principus, kurias besiremiant nustatomi gyvybės draudimo veiklos techniniai atidėjimai.

Buveinės valstybė narė taip pat reikalauja, kad jos perdraudimo įmonės sudarytų nuostolių svyravimo išlyginimo techninius atidėjimus kredito perdraudimo veiklos atžvilgiu (33 straipsnis). Šio atidėjimo suma skaičiuojama pagal taisykles, nustatytas Direktyvoje 73/239/EEB, konkrečiai jos priede, kuriame nurodomi keturi lygiaverčiais laikomi būdai. Buveinės valstybė narė gali atleisti perdraudimo įmones, kurių kredito perdraudimas nesudaro reikšmingos veiklos dalies, nuo pareigos sudaryti nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą.

Buveinės valstybė narė taip pat gali reikalauti, kad jos perdraudimo įmonės sudarytų nuostolių svyravimo išlyginimo techninius atidėjimus rizikos grupėms, išskyrus kredito perdraudimą, vadovaujantis šios buveinės valstybės narės nustatytomis taisyklėmis. Tai atitinka galiojančius draudimą reglamentuojančius įstatymus, konkrečiai Direktyvą 73/239/EEB bei Direktyvą 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės.

Įvedus priežiūros tvarką perdraudimo įmonėms, kurioms iki šiol nebuvo taikoma Bendrijos reguliavimo sistema, logiška seka būtų uždrausti reikalavimą perdraudimo įmonėms užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomų išmokėjimų techniniams atidėjimams padengti, jeigu įmonė perdrausta perdraudimo įmonės, kuriai remiantis šia direktyva suteiktas leidimas, arba draudimo įmonės, gavusios leidimą remiantis Direktyvomis 73/239/EEB (ne gyvybės draudimo) arba 2002/83/EB (gyvybės draudimo). Tačiau valstybei narei paliekama teisė nustatyti turto užstatymą minėtiems techniniams atidėjimams padengti, taikomą savo perdraudimo įmonėms, jei jos perdraustos ne Bendrijos perdraudimo įmonių, kadangi pastarosioms netaikoma vieno leidimo ir abipusio pripažinimo priežiūros pobūdžio tvarka, nustatyta šia direktyva.

34 straipsnyje siūloma taikyti kokybinį metodą investavimo taisyklėms. Perdraudimo veiklos specifiška sąlygoja, kad toks metodas šiuo atveju tinkamesnis, nei labiau kiekybinis metodas, naudojamas tiesioginio draudimo srityje. Straipsnyje nurodoma, kad turtas turi priklausyti nuo veiklos, kuria užsiima perdraudimo subjektas, tipo, numatomų draudimo išmokų sumą ir

¹² OL L 374, 1991 12 31, p.7.

trukmę, siekiant užtikrinti investicijų efektyvumą, likvidumą, kokybę, pelningumą ir suderinimą. Ne gyvybės perdraudimo atveju, taikant suderinimo reikalavimą reikėtų atsižvelgti į šios srities verslo praktiką, taip pat į šiai sričiai būdingą ypatybę, kad sudėtinga nustatyti išipareigojimų pinigų srautų trukmę. Be to, investicijos turėtų būti diversifikuotos ir tinkamai paskirstytos tam, kad būtų galima reaguoti į pasikeitusias ekonomines aplinkybes.

35–41 straipsniai: Perdraudimo įmonių mokumo atsarga

Mokumo atsarga – svarbus riziką ribojančios priežiūros elementas. Pasiūlyme pateikiami perdraudimo įmonių mokumo reikalavimai yra grindžiami taisyklėmis, šiuo metu taikomomis draudimo įmonėms. Kaip minėta anksčiau, draudimas ir perdraudimas yra susijusios veiklos ir todėl šioms veikloms taikomi mokumo reikalavimai turėtų būti panašūs.

Ne gyvybės perdraudimo veiklai pasiūlyme taikomi reikalavimai, nustatyti ne gyvybės draudimo Direktyvoje 73/239/EEB (37 straipsnis). Tačiau, kadangi kai kurios perdraudimo sutartys ar verslo kryptys yra savito pobūdžio, pasiūlyme paliekama galimybė padidinti būtinąją mokumo atsargą. Ne gyvybės draudimo direktyvoje jau yra numatoma galimybė ją padidinti 50 % atsakomybės draudimui, kadangi šis pasiūlymi ypatingai kintančia rizika. Pasiūlyme numatomas tam tikrų veiklos tipų arba grupių, išskyrus atsakomybės perdraudimo grupes, mokumo atsargos padidinimas iki 50 %. Mokumo atsargos koregavimą atlieka Komisija, pasikonsultavusi su Draudimo komitetu, naudodamasi Sutarties jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais. Šios priemonės turėtų būti priimanamos vadovaujantis Sprendimo 1999/648/EB 5 straipsniu nustatyta tvarka (55 straipsnis). Šia mokumo atsargos padidinimo galimybe bus naudojama tik atlikus išsamią analizę ir po išsamių konsultacijų su suinteresuotomis šalimis.

Norint užtikrinti teisingą konkurenciją tarp perdraudimo įmonių ir perdraudimo veikla užsiimančių draudimo įmonių, pasiūlyme numatomi tolimesni daliniai ne gyvybės draudimo Direktyvos 73/239/EEB ir gyvybės draudimo Direktyvos 2002/83/EB pakeitimai. Atitinkamai, perdraudimo veikla priiimtu perdraudimu užsiimančioms draudimo įmonėms taikomos perdraudimo direktyvos nuostatos dėl būtinios mokumo atsargos, jei šių įmonių perdraudimo veikla sudaro reikšmingą visos veiklos dalį (57 straipsnio 5 dalis ir 59 straipsnio 8 dalis). Šiuos nuostatos bus taikomos Komisijai priėmus sprendimą dėl ne gyvybės draudimo veiklos būtinios mokumo atsargos koregavimo (43 straipsnis).

Gyvybės perdraudimo atveju būtinoji mokumo atsarga apskaičiuojama remiantis taisyklėmis, nustatytomis gyvybės draudimo Direktyvoje 2002/83/EB (38 straipsnis).

Jeigu perdraudimo įmonė tuo pačiu metu vykdo gyvybės ir ne gyvybės perdraudimo veiklą, būtinoji mokumo atsarga turi padengti visą būtinios mokumo atsargos sumą – tiek ne gyvybės perdraudimo veiklos, tiek gyvybės perdraudimo veiklos atžvilgiu (39 straipsnis).

Turima mokumo atsarga turi būti pateikta turtu, išvardytu 36 straipsnyje. Tinkamas turtas – tai ne gyvybės ir gyvybės draudimo direktyvose nurodytas turtas, galintis sudaryti mokumo atsargą.

40 straipsnyje nustatomas minimalus garantinis fondas, reikalingas perdraudimo veiklai vykdyti. Garantinis fondas – tai minimalus reikalavimas kapitalui, kurį perdraudimo įmonė turi turėti pastoviai tam, kad galėtų finansiniu požiūriu patikimai užsiimti perdraudimo veikla. Pasiūlyme nustatomas garantinis fondas, kurio suma negali būti mažesnė nei 3 milijonai eurų. Tačiau priklausomoms perdraudimo įmonėms buveinės valstybė narė gali nustatyti 1 milijono

eurų garantinį fondą. Šia nuostata siekiama atsižvelgti į ypatingus priklausomų perdraudimo įmonių bruožus, ir ypač į tai, kad dažniausiai jos yra smulkios/vidutinės įmonės ir jų veikla skirta išskirtinai įmonėms, kuriai priklausomas perdraudikas priklauso, rizikoms padengti.

42–44 straipsniai: Perdraudimo įmonės, kurioms iškyla sunkumų – Leidimo panaikinimas

Perdraudimo įmonės kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti atitinkami įgaliojimai imtis veiksmų perdraudimo įmonės atžvilgiu, jei jos finansinė padėtis pablogėja, pavyzdžiui, jei ji nesuformuoja reikiamų techninių atidėjimų arba jei jos mokumo atsarga nepasiekia nustatyto lygio. Tokiais atvejais kompetentinga institucija turi teisę reikalauti finansinio plano, finansinės padėties atkūrimo plano arba gali uždrausti laisvai disponuoti perdraudimo įmonės turtais.

Taip pat labai svarbu numatyti, kad perdraudimo įmonei suteiktas leidimas gali būti panaikintas tam tikrais konkrečiais atvejais (t.y. leidimo išdavimo sąlygų neatitikimas, rimtas veiklos vykdymo sąlygų ir normų pažeidimas, ir t.t.).

Šiame pasiūlyme nustatytos taisyklės yra identiškos taisyklėms, šiuo metu taikomoms draudimo įmonėms.

45–46 straipsniai: Perdraudimo veikla, vykdoma remiantis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas

Perdraudimo įmonė, kuriai kompetentinga buveinės valstybės narės institucija derama tvarka išdavė leidimą, gali užsiimti perdraudimo veikla visoje Bendrijoje pagal įsisteigimo teisę arba laisvę teikti paslaugas (4 straipsnio 1 dalis).

45 straipsnyje išdėstomos nuostatos, taikomos tais atvejais, kai perdraudimo įmonė, veikdama pagal įsisteigimo laisvę arba laisvę teikti paslaugas, neatitinka priimančioje valstybėje narėje taikomų teisinių nuostatų. Siūloma tvarka, kurią taip pat sąlygoja draudimo direktyvose nustatyta tvarka, grindžiama buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimu.

46 straipsnyje nustatomas vienodo elgesio su visais perdraudiko kreditoriais principas, taikomas likviduojant perdraudimo įmonę, nieko neišskiriant dėl su perdraudimo sutarties pasirašymu susijusių priežasčių; t.y. remiantis įsisteigimo laisve arba laisve teikti paslaugas. Tačiau šia nuostata neįvedamas nacionalinių likvidavimo taisyklių koordinavimas. Draudimo įmonių atveju toks koordinavimas vykdomas Direktyva 2001/17/EB (draudimo likvidavimo direktyva)¹³. Gali būti, kad vėlesniame etape, atidžiai išnagrinėjus, reikės iš dalies keisti ir draudimo likvidavimo direktyvą, norint į jos taikymo sritį įtraukti perdraudimo įmones.

47–50 straipsniai: Trečiųjų šalių perdraudimo įmonės.

Perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, vykdančioms perdraudimo veiklą valstybėje narėje, nebus taikomos palankesnės sąlygos, nei taikomos perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje (47 straipsnis).

¹³ OL L L 110, 2001 04 20, p.28.

48 straipsnyje numatoma galimybė sudaryti susitarimus su trečiosiomis šalimis dėl perdraudimo įmonių priežiūros. Šiais tarptautiniais susitarimais konkrečiai siekiama skatinti apsikeitimą su perdraudimo įmonėmis susijusia informacija tarp ES kompetentingų institucijų ir trečiųjų šalių bei numatyti abipusį ES ir trečiųjų šalių perdraudimo priežiūros taisyklių ir nusistovėjusios tvarkos pripažinimą. Ši nuostata būtų labai reikšminga, kadangi ji panaikintų normines kliūtis, trukdančias Bendrijos perdraudimo įmonėms pateikti į trečiąsias šalis.

51–54 straipsnis: Veikiančių perdraudimo įmonių įgyjamos teisės – Veiklą nutraukiančios perdraudimo įmonės.

Perdraudimo įmonė, kuriai iki šios direktyvos įgyvendinimo datos buvo suteikta teisė arba leidimas vykdyti perdraudimo veiklą remiantis jos buveinės valstybės narės nuostatomis, gali ją tęsti, neteikdama prašymo išduoti leidimą. Tačiau tokiai perdraudimo įmonei taikomos šios direktyvos nuostatos, ypač reikalavimai, susiję su perdraudimo įmonės finansinės padėties patikimumu (techniniais atidėjimais, mokumo atsarga ir garantiniu fondu), gera direktorių reputacija ar akcijų paketus turinčių akcininkų tinkamumu. Pagal šią direktyvą valstybės narės gali nustatyti dviejų metų pereinamąjį laikotarpį, kad veikiančios perdraudimo įmonės galėtų išvengti finansinių sunkumų, galinčių kilti dėl pastangų įvykdyti šiuos reikalavimus (51 straipsnis).

Iš kitos pusės, ši direktyva netaikoma perdraudimo įmonėms, kurios, norėdamos nutraukti savo veiklą, šios direktyvos įgyvendinimo metu nebeprasirašinėjo naujų perdraudimo sutarčių ir užsiėmė tik turimų portfelių tvarkymu. Tačiau, kadangi šioms įmonėms netaikoma šioje direktyvoje numatoma vieno leidimo tvarka, siekiant užtikrinti skaidrumą ir teisinį tikrumą, labai svarbu, kad valstybės narės sudarytų tokių perdraudimo įmonių sąrašą ir perduotų jį visoms valstybėms narėms (52 straipsnis).

Galiausiai, 53 straipsnyje numatoma perdraudimo įmonės teisė kreiptis dėl bet kurio su ja susijusio sprendimo, priimto kompetentingos institucijos, taikant nacionalines šios direktyvos įgyvendinimui priimtas taisykles, teisinės peržiūros.

55–56 straipsniai: Komisijos įgaliojimai atlikti techninius direktyvos koregavimus.

Pasiūlyme numatoma galimybė atlikti techninius konkrečių direktyvos taisyklių koregavimus. Pagal šią direktyvą Komisijai suteikiami su 56 straipsnyje išdėstytais nuostatomis susiję įgyvendinimo įgaliojimai. Komisija naudojasi šiais savo įgaliojimais padedama Draudimo komiteto, įsteigto Direktyva 91/675/EEB. Komisija priima priemones pagal Sprendimo 1999/648/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais tvarką, 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką.

Įgyvendinimo įgaliojimai konkrečiai naudojami didinant būtinąją mokumo atsargą, taikomą konkrečioms perdraudimo grupių sutarčių ar veiklų tipams, išskyrus atsakomybės grupes (37 straipsnio 3 ir 4 dalys).

57–60 straipsniai: Daliniai techniniai ne gyvybės draudimo, gyvybės draudimo ir draudimo grupių direktyvų pakeitimai

Bendrijos perdraudimo reguliavimo sistemos įvedimas paveikia galiojančias draudimo direktyvas (ne gyvybės draudimo, gyvybės draudimo ir draudimo grupių)¹⁴. Kadangi priėmus šį pasiūlymą jis užbaigtų draudimo sektoriaus teisinės bazės kūrimą, manoma, kad būtina atsižvelgti į šį sektorių, siekiant užtikrinti nuoseklią reguliavimo sistemą. Atitinkamai, reikia iš dalies keisti galiojančias draudimo direktyvas. Pavyzdžiui, netiesioginės perdraudimo įmonių priežiūros atveju, kai šią priežiūrą vykdo kompetentingos institucijos, prižiūrinčios draudimo įmonę, sudariusią perdraudimo sutartį su Bendrijos perdraudiku, kuriam taikoma ši direktyva¹⁵. Draudimo įmonės kompetentinga institucija negali atmesti tokios sutarties remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusioms su perdraudiko finansinės padėties patikimumu.

Pasiūlyme taip pat numatyta uždrausti reikalavimą įkeisti turtą draudimo įmonės neuždirbtoms įmokoms ir numatomų išmokėjimų atidėjimams padengti, kai ši draudimo įmonė yra perdrausta perdraudimo įmonės, gavusios leidimą remiantis šia direktyva, arba draudimo įmonės, gavusios leidimą remiantis Direktyvomis 73/239/EEB (ne gyvybės draudimo) arba 2002/83/EB (gyvybės draudimo).

Šiuos pakeitimus taip pat sąlygojo tai, kad perdraudimą prisiimančioms tiesioginio draudimo įmonėms siekiama taikyti tokius pat mokumo reikalavimus, kaip ir perdraudimo įmonėms, taip užtikrinant vienodas konkurencijos sąlygas skirtingoms įmonėms, užsiimančioms perdraudimo veikla.

Draudimo grupių Direktyva 98/78/EB taip pat yra iš dalies keičiama, siekiant atsižvelgti į tai, kad ES perdraudimo įmonėms privalu taikyti priežiūrą¹⁶. Vėliau taip pat reikės iš dalies keisti Direktyvą 2002/87/EB, kurioje kalbama apie finansinius konglomeratus¹⁷.

Be to, taip pat gali prireikti iš dalies keisti Direktyvą 2001/17/EB, įtraukiant į jos taikymo sritį perdraudimo įmones, kadangi joms šiuo metu nėra taikoma draudimo įmonių likvidavimo direktyva. Reikia ir toliau dirbti šia kryptimi, siekiant nustatyti klausimus, apsparstyti norint atlikti tinkamus dalinius pakeitimus.

¹⁴ Ne gyvybės draudimas: Direktyvos 73/239/EEB, 88/357/EEB, 92/49/EEB; gyvybės draudimas: Direktyva 2002/83/EEB; draudimo grupės: Direktyva 98/78/EEB (OL L 330, 1998 12 5, p. 1).

¹⁵ Arba Bendrijos draudimo įmone, gavusia leidimą pagal ne gyvybės arba gyvybės draudimo direktyvas (Direktyvos 73/239/EEB ir 2002/83/EB).

¹⁶ OL L 330, 1998 12 05, p. 1.

¹⁷ OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl perdraudimo ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 92/49/EEB ir
Direktyvas 98/78/EB ir 2002/83/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹⁸,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁹,

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę²⁰,

veikdama pagal procedūrą, nustatytą Sutarties 251 straipsnyje²¹,

Kadangi:

- (1) 1973 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvoje 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimo ir plėtojimo, suderinimo²², 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvoje 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, suderinimo, iš dalies keičiančioje Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB²³ ir 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo²⁴ nustatytos su tiesioginio draudimo veiklos pradėjimu ir plėtojimu Bendrijoje susijusios nuostatos.
- (2) Šios direktyvos nustato teisinę sistemą draudimo įmonėms, vykdančioms draudimo veiklą vidaus rinkoje, atsižvelgiant į įsisteigimo teisę ir laisvę teikti paslaugas, siekiant palengvinti draudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje, vykdyti Bendrijoje priimtus įsipareigojimus, ir suteikiančią draudėjams galimybę kreiptis ne

¹⁸ OL C , , p. .

¹⁹ OL C , , p. .

²⁰ OL C , , p. .

²¹ OL C , , p. .

²² OL L 228, 1973 8 16, p.3.

²³ OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1)

²⁴ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

tik į jų šalyje įsisteigusius draudikus, bet ir į draudikus, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje ir kurie įsisteigę kitose valstybėse narėse.

- (3) Šiomis direktyvomis nustatyta tvarka taikoma visai tiesioginio draudimo įmonių vykdomai veiklai, tiek tiesioginio draudimo veiklai, tiek perdraudimo veiklai prisiimtu perdraudimu; tačiau specializuotų perdraudimo įmonių vykdomai perdraudimo veiklai nėra taikoma nei ši tvarka, nei kokia nors kita Bendrijos įstatymų nustatyta tvarka.
- (4) Perdraudimas yra svarbi finansinė veikla, kadangi, palengvindamas platesnį rizikos paskirstymą pasauliniu mastu, jis leidžia tiesioginio draudimo įmonėms padidinti rizikos prisiėmimo pajėgumus, reikalingus vykdyti draudimo veiklą, teikti draudimo apsaugą bei mažinti kapitalo išlaidas, be to, perdraudimas taip pat vaidina svarbų vaidmenį palaikant finansinį stabilumą, kadangi jis, atlikdamas svarbaus finansinio tarpininko ir institucinio investuotojo vaidmenį, yra esminis patikimos finansinės padėties patikimumo ir tiesioginio draudimo rinkų bei visos finansinės sistemos stabilumo užtikrinimo elementas.
- (5) 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 64/225/EEB dėl verslo steigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo perdraudimo ir retrocesijos srityje²⁵ panaikino steigimosi teisės ir laisvės teikti paslaugas apribojimus, susijusius su perdraudimo teikėjo tautybe ar gyvenamąja vieta. Tačiau ji nepanaikino apribojimų, kylančių dėl skirtingų nacionalinių nuostatų, reglamentuojančių riziką mažinančią perdraudimo kontrolę. Dėl šios situacijos atsirado reikšmingų skirtumų tarp to, kokio lygio priežiūra taikoma skirtingoms Bendrijoje veikiančioms perdraudimo įmonėms. Dėl to kyla kliūčių vykdamas perdraudimo veiklą, pavyzdžiui, įpareigojimas, kad perdraudimo įmonės įkeistų turtą savo tiesioginio draudimo įmonės techninių atidėjimų daliai padengti, taip pat perdraudimo įmonėms keliamas reikalavimas atitikti skirtingas priežiūros taisykles skirtingose valstybėse narėse, kuriose jos vykdo savo veiklą, arba netiesioginė skirtingų perdraudimo įmonės aspektų priežiūra, atliekama tiesioginio draudimo įmonių kompetentingų institucijų.
- (6) Finansinių paslaugų veiksmų planas įvardijo perdraudimą kaip sektorių, kuriame reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmenyje, norint baigti kurti finansinių paslaugų vidaus rinką. Be to, stambios finansinės organizacijos, pavyzdžiui, Tarptautinis valiutos fondas ir Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija (IAIS) atkreipė dėmesį, kad suderintų perdraudimo priežiūros taisyklių trūkumas Bendrijos lygmenyje yra svarbi finansinio sektoriaus reguliavimo sistemos spraga ir ją reikėtų užpildyti.
- (7) Šia direktyva siekiama nustatyti riziką ribojančią Bendrijoje vykdomos perdraudimo veiklos reguliavimo sistemą. Ji sudaro dalį Bendrijos draudimo srities teisės aktų, kuriais siekiama sukurti vidaus rinką draudimo sektoriuje.
- (8) Ši direktyva suderinta su reikšmingiausiais tarptautiniais pasiekimais perdraudimo riziką reguliuojančių taisyklių srityje, ypač su Tarptautine draudimo priežiūros institucijų asociacija (IAIS).

²⁵ OL 56, 1964 4 4, p.878.

- (9) Šioje direktyvoje vadovaujamas Bendrijos įstatymų, reglamentuojančių tiesioginį draudimą, metodu, imantis esminių, būtinų ir pakankamų suderinimo priemonių, leidžiančių pasiekti abipusio leidimų ir rizikos ribojimo kontrolės sistemų pripažinimo, ir taip sudaryti galimybę išduoti vieną visoje Bendrijoje galiojantį leidimą bei taikyti buveinės valstybės narės priežiūros principus.
- (10) Dėl to pradėti ir vykdyti perdraudimo veiklą galima įsigijus vieną valstybės narės, kurioje yra perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, kompetentingų institucijų išduotą oficialų leidimą; toks leidimas, naudojantis steigimosi teise ir laisve teikti paslaugas, įmonei suteikia galimybę vykdyti veiklą visoje Bendrijos teritorijoje; valstybė narė, kurioje yra filialas ar kurioje teikiamos paslaugos, neturi teisės iš perdraudimo įmonių, pageidaujančių joje vykdyti perdraudimo veiklą ir jau turinčių jų pačių valstybių narių išduotus leidimus, reikalauti įsigyti naujus leidimus. Be to, perdraudimo įmonei, gavusiai leidimą savo buveinės valstybėje narėje, neturėtų būti taikoma papildoma priežiūra ar patikrinimai, susiję su jos finansinės padėties patikimumu, atliekami draudimo įmonės, kurią perdraudė perdraudimo įmonė, kompetentingų institucijų. Valstybėms narėms taip pat neturėtų būti leista reikalauti iš Bendrijoje leidimą gavusios perdraudimo įmonės užstatyti turta, padengiant jos perdraudėjo techninių atidėjimų dalį. Turėtų būti apibrėžtos tokių leidimų išdavimo ar panaikinimo sąlygos. Kompetentinga institucija neturėtų išduoti ar pratęsti leidimą perdraudimo įmonei, neatitinkančiai šioje direktyvoje nustatytų sąlygų.
- (11) Ši direktyva turėtų būti taikoma perdraudimo įmonėms, užsiimančioms tik perdraudimo veikla ir neužsiimančioms tiesioginio draudimo veikla; ji taip pat turėtų būti taikoma vadinamosioms „priklausomoms“ perdraudimo įmonėms, įsteigtoms pramoninių, komercinių ar finansinių įmonių arba joms priklausančioms, išskyrus įmones, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje²⁶, kurių paskirtis – teikti perdraudimo pagalbą išskirtinai įmonių, kurioms jos priklauso, rizikoms.
- (12) Tačiau ši direktyva neturėtų būti taikoma draudimo įmonėms, kurioms jau taikomos Direktyvos 73/239/EEB ir 2002/83/EB; tačiau norint užtikrinti draudimo įmonių, kurios taip pat vykdo ir perdraudimo veiklą, patikimą finansinę padėtį ir tam, kad šių draudimo įmonių kapitalo reikalavimuose būtų deramai atsižvelgiama į specifinius šių veiklų bruožus, su perdraudimo įmonės mokumo atsarga susijusios šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos šių draudimo įmonių perdraudimo veiklai, jei jų perdraudimo veikla sudaro reikšmingą visos veiklos dalį.
- (13) Ši direktyva turėtų paaiškinti kompetentingoms institucijoms suteikiamas galias ir priemones. Perdraudimo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų būti atsakingos už perdraudimo įmonių finansinę padėtį, įskaitant jų mokumą, tinkamų techninių atidėjimų nustatymą ir šių atidėjimų padengimą kokybės kriterijus atitinkančiu turtu.
- (14) Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę naudoti tokias priežiūros priemones, kurios yra būtinos užtikrinti, kad perdraudimo įmonės Bendrijoje tvarkingai vykdytų steigimosi teise ar laisve teikti paslaugas grindžiamą

²⁶ OL L 330, 1998 12 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p 1).

veiklą; ypač joms turi būti suteikta galimybė taikyti atitinkamas apsaugos priemonės ar imtis poveikio priemonių, skirtų perdraudimo priežiūros nuostatų pažeidimams užkirsti.

- (15) Turėtų būti numatytas keitimasis informacija tarp kompetentingų institucijų ir institucijų ar įstaigų, kurie savo funkcijomis padeda stiprinti finansinį stabilumą. Tam, kad būtų užtikrintas perduodamos informacijos konfidencialumas, adresatų sąrašas turėtų būti griežtai apribotas. Todėl svarbu apibrėžti sąlygas, kurioms esant leidžiamas minėtas apsikeitimas informacija; be to, jei nurodoma, kad informacija gali būti atskleidžiama tik gavus aiškų kompetentingų institucijų pritarimą, šios institucijos gali, jei tinkama, nustatyti griežtas sąlygas šiam pritarimui gauti. Atsižvelgiant į tai bei siekiant užtikrinti tinkamą perdraudimo įmonių priežiūrą, atliekamą kompetentingų institucijų, ši direktyva turėtų nustatyti taisykles, remiantis kuriomis valstybės narės galėtų sudaryti susitarimus dėl apsikeitimo informacija su trečiosiomis šalimis, jei atskleidžiamos informacijos atžvilgiu užtikrinama tinkamas profesinės paslapties laikymasis.
- (16) Siekiant užtikrinti riziką ribojančią perdraudimo įmonių priežiūrą, turėtų būti numatyta, kad auditorius privalo nedelsiant pranešti kompetentingoms institucijoms jeigu, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, jis (ji) sužino, atlikdamas savo užduotį tam tikrus dalykus, kurie gali turėti rimtos įtakos perdraudimo įmonės finansinei padėčiai ar administravimo ir atskaitomybės organizavimui. Atsižvelgiant į numatomą tikslą, pageidautina, kad valstybė narė nustatytų, kad tokia prievolė būtų taikoma visada, kai tik auditorius sužino apie tokius faktus vykdydamas savo užduotis įmonėje, turinčioje glaudžių ryšių su perdraudimo įmone. Auditorių pareiga kompetentingoms institucijoms pranešti, kai reikia, su perdraudimo įmone susijusius tam tikrus faktus ir sprendimus, apie kuriuos jie sužino vykdydami savo užduotis ne perdraudimo įmonėje, savaime nekeičia nei jų užduočių pastarojoje įmonėje pobūdžio, nei tų užduočių atlikimo būdo.
- (17) Turėtų būti numatyta, kaip ši direktyva taikoma veikiančioms perdraudimo įmonėms, kurioms buvo suteiktas leidimas arba teisė vykdyti perdraudimo veiklą pagal valstybių narių nuostatas iki šios direktyvos taikymo pradžios.
- (18) Tam, kad perdraudimo įmonė galėtų įvykdyti visus savo įsipareigojimus, buveinės valstybė narė turėtų reikalauti, kad perdraudimo įmonė suformuotų tinkamus techninius atidėjimus. Techninių atidėjimų suma turėtų būti nustatyta pagal 1991 m. gruodžio 19 d. Direktyvą 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės²⁷ ir, gyvybės perdraudimo atveju, valstybei narei taip pat turėtų būti leista nustatyti konkretesnes taisykles, remiantis Direktyva 2002/83/EB.
- (19) Kredito draudimo perdraudimo veiklą vykdanči perdraudimo įmonė, kurios kredito perdraudimo veikla sudaro daugiau nei mažą bendros veiklos dalį, turėtų suformuoti nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą, neįeinantį į mokumo atsargą; šis atidėjimas paskaičiuojamas pagal vieną iš metodų, nurodytų Direktyvoje 73/239/EEB ir pripažintą lygiavertį; be to, pagal šią direktyvą buveinės valstybei narei taip pat

²⁷ OL L 374, 1991 12 31, p. 7. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL L 178, 2003 7 17, p. 16).

turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad perdraudimo įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra šios valstybės teritorijoje, suformuotų nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą rizikos grupėms, išskyrus kredito perdraudimą, remiantis buveinės valstybės narės nustatytais taisyklėmis.

- (20) Perdraudimo įmonė turėtų turėti turtą techniniams atidėjimams padengti, atsižvelgiant į perdraudimo įmonės vykdomos veiklos tipą, ypač numatomų draudimo išmokų pobūdį, sumą ir trukmę, taip, kad būtų užtikrintas įmonės investicijų pakankumas, likvidumas, saugumas, kokybė, pelningumas, ir atitikimas, įmonei užtikrinant, kad šios investicijos yra diversifikuotos ir tinkamai paskirstytos ir suteikia įmonei tinkamai reaguoti į kintančias ekonomines aplinkybes, ypač į pokyčius finansinėse rinkose ir nekilnojamo turto rinkose arba į didelio masto katastrofas.
- (21) Būtina, kad perdraudimo įmonės, be pakankamų techninių atidėjimų, taip pat sudarytų papildomą rezervą, taip vadinamą mokumo atsargą, kurią sudaro laisvasis turtas ir, kompetentingai institucijai pritarus, kitas numanomas turtas, ir kuri skirta žalingiems veiklos svyravimams sušvelninti. Šis reikalavimas yra svarbus riziką ribojančios priežiūros elementas. Iki bus peržiūrėta esama mokumo atsargai taikoma tvarka, ką šiuo metu vykdo Komisija taip vadinamo „Mokumas II“ (*Solvency II*) projekto rėmuose, norint nustatyti būtinąją mokumo atsargą perdraudimo įmonėms turėtų būti taikomos galiojančiuose tiesioginio draudimo srities įstatymuose nustatytos taisyklės;
- (22) Siekiant atsižvelgti į tam tikrų perdraudimo sutarčių tipų specifinį pobūdį ar specifines veiklos kryptis, turėtų būti priimta nuostata, leidžianti koreguoti būtinosios mokumo atsargos apskaičiavimą; šiuos koregavimus turėtų priimti Komisija, pasikonsultavusi su Draudimo komitetu, įkurtu Tarybos direktyva 91/675/EEB²⁸, naudodamasi savo įgyvendinimo įgaliojimais, suteiktais Sutarties. Šios priemonės turėtų būti priimtos naudojantis reguliavimo tvarka, numatyta 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarka²⁹, 5 straipsnyje.
- (23) Elementų, tinkamų sudaryti šioje direktyvoje nustatytą turimą mokumo atsargą, sąrašas turėtų toks, kaip nustatyta Direktyvose 73/239/EEB ir 2002/83/EB.
- (24) Perdraudimo įmonės taip pat turėtų turėti garantinį fondą, siekiant užtikrinti, kad jos turi tinkamų išteklių ir kad toliau vykdant veiklą mokumo atsarga jokia būdu netaps mažesnė už minimalų saugų dydį; tačiau atsižvelgiant į priklausomų perdraudimo įmonių ypatybes, turėtų būti numatyta, kad buveinės valstybė narė gali nustatyti mažesnę minimalaus garantinio fondo, reikalaujamo iš priklausomų perdraudimo įmonių, sumą.
- (25) Tam tikros šios direktyvos nuostatos apibrėžia minimalius standartus. Buveinės valstybei narei turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti griežtesnes taisykles, taikomas iš jų pačių kompetentingų institucijų leidimus gavusioms perdraudimo įmonėms, ypač liečiančias mokumo atsargos reikalavimus.
- (26) Būtina numatyti priemones, tiems atvejams, jei perdraudimo įmonei dėl savo finansinės padėties kiltų sunkumų vykdant savo rizikos prisiėmimo įsipareigojimus;

²⁸ OL L 374, 1991 12 31, p. 32.

²⁹ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

konkrečiais atvejais, kai iškyla pavojus draudėjų teisėms, būtina suteikti kompetentingoms institucijoms įgaliojimus įsikišti pakankamai ankstyvose etapuose, tačiau naudodamasi tokiais įgaliojimais kompetentingos institucijos, vadovaujantis patikimo administravimo ir tinkamos teisinės procedūros principais, turėtų informuoti perdraudimo įmones apie priežastis, dėl kurių imtasi tokių priežiūros veiksmų; kol tęsiasi tokia padėtis, kompetentingoms institucijoms turėtų būti draudžiama patvirtinti, kad perdraudimo įmonė turi pakankamą mokumo atsargą.

- (27) Būtina numatyti valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, siekiant užtikrinti, kad perdraudimo įmonė, vykdanči veiklą pagal įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas, laikosi nuostatų, jai taikomų priimančioje valstybėje narėje.
- (28) Turėtų būti numatyta teisė kreiptis į teismą, jei atsisakoma išduoti leidimą arba jis panaikinamas.
- (29) Svarbu numatyti, kad perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje ir kuri vykdo perdraudimo veiklą Bendrijos teritorijoje, neturėtų būti taikoma palankesnė tvarka, nei taikoma perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje.
- (30) Siekiant atsižvelgti į tarptautinius perdraudimo aspektus, turėtų būti numatyta, kad būtų leista sudaryti tarptautinius susitarimus su trečiosiomis šalimis, skirtus apibrėžti perdraudimo veikla kiekvienos susitariančios šalies teritorijoje užsiimančių subjektų priežiūrą.
- (31) Turėtų būti numatyta lanksti tvarka, kuri leistų Bendrijos lygiu įvertinti rizikos ribojimo lygiavertiškumą trečiųjų šalių atžvilgiu, siekiant pagerinti perdraudimo paslaugų liberalizavimą trečiosiose šalyse įsisteigimu arba tarptautiniu paslaugų teikimu. Šiuo tikslu šioje direktyvoje nustatoma derybų su trečiosiomis šalimis tvarka.
- (32) Komisija turėtų būti įgaliota priimti įgyvendinimo priemones, su sąlyga, kad jos nepakeis esminių šios direktyvos elementų. Šios įgyvendinimo priemonės turėtų leisti Bendrijai atsižvelgti į perdraudimo vystymąsi ateityje. Šios direktyvos įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti priimtos remiantis Sprendimu 1999/468/EB.
- (33) Galiojanti Bendrijos teisinė sistema, taikoma draudimui, turėtų būti iš dalies keičiama tam, kad būtų atsižvelgta į šioje direktyvoje nustatytą naująją perdraudimo įmonių priežiūros tvarką ir siekiant užtikrinti nuoseklią viso draudimo sektoriaus reguliavimo sistemą. Konkrečiai, reikėtų iš dalies keisti galiojančias nuostatas, leidžiančias „netiesioginę priežiūrą“, vykdomą kompetentingų institucijų perdraudimo įmonių atžvilgiu, prižiūrint tiesioginio draudimo įmones. Be to, reikėtų panaikinti galiojančias nuostatas, įgalinančias valstybes nares reikalauti užstatyti turtą techniniams draudimo įmonės atidėjimams padengti, jei draudikas yra perdraustas perdraudimo įmonės, kuriai išduotas leidimas pagal šią direktyvą, arba perdraustas draudimo įmonės. Galiausiai, turėtų būti nustatyta, kad perdraudimo veikla užsiimančių draudimo įmonių mokumo atsargai, jei ši veikla sudaro reikšminga visos įmonės veiklos dalį, būtų taikomos mokumo taisyklės, šioje direktyvoje nustatytos perdraudimo įmonėms. Todėl Direktyvos 73/239/EEB, 92/49/EEB ir 2002/83/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies keičiamos.

- (34) Direktyva 98/78/EB turėtų būti iš dalies keičiama, siekiant užtikinti, kad perdraudimo įmonėms draudimo arba perdraudimo grupėje taikoma tokia pati papildoma priežiūra kaip ir draudimo įmonėms, tuo metu priklausančioms draudimo grupei.
- (35) Kadangi siūlomų veiksmų tikslas, būtent perdraudimo veiklos pradėjimo ir vykdymo teisinės sistemos nustatymas, negali būti reikiamu mastu pasiektas valstybių narių ir todėl, dėl veiklos apimties ir pasekmių, būtų tinkamiau pasiektas Bendrijos lygmenyje, Bendrija gali imtis priemonių pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Remiantis minėtame straipsnyje nustatytu proporcingumo principu, ši direktyva apsiriboja tuo, kas reikalinga šiam tikslui pasiekti. Kadangi šioje direktyvoje apibrėžiami minimalūs standartai, valstybės narės gali nustatyti griežtesnes taisykles.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS – TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis – Taikymo sritis

1. Ši direktyva nustato savarankiškos perdraudimo veiklos pradėjimo ir vykdymo taisyklės perdraudimo įmonėms, užsiimančiomis tik perdraudimo veikla ir įsikūrusioms valstybėje narėje ar pageidaujantioms ten įsisteigti.
2. Ši direktyva netaikoma:
 - a) draudimo įmonėms, kurioms taikomos Direktyvos 73/239/EEB ir 2002/83/EB;
 - b) veiklai ir įstaigoms, minimoms Direktyvos 73/239/EEB 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
 - c) veiklai ir įstaigoms, minimoms Direktyvos 2002/83/EB 3 straipsnyje;
 - d) perdraudimo veiklai, kurią vykdo valstybės narės, kurioje ši veikla vykdoma, vyriausybė, kraštutiniaisi atvejais veikdama kaip perdraudikas ir gindama visuomenės interesus, kai tokį vaidmenį ji turi prisiimti dėl rinkoje susidariusios situacijos, kai joje tiesiog neįmanoma gauti komercinio draudimo teikiamos apsaugos.

2 straipsnis – Sąvokų apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:
 - (a) „perdraudimas“ – veikla, kuria prisiimama rizika, perleidžiama draudimo įmonėms, kitos perdraudimo įmonės ar profesinių pensijų institucijoms, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB³⁰.
 - (b) „perdraudimo įmonė“ – įmonė, kuri yra gavusi oficialų leidimą pagal 3 straipsnį;

³⁰ OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

- (c) „filialas“ – perdraudimo įmonės atstovybė arba filialas;
- (d) „padalinys“ – perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, filialas, atsižvelgiant į c punktą;
- (e) „buveinės valstybė narė“ – valstybė narė, kurioje įsikūrusi pagrindinė perdraudimo įmonės buveinė;
- (f) „filialo valstybė narė“ – valstybė narė, kurioje įsikūrus perdraudimo įmonės filialas;
- (g) „priimančioji valstybė narė“ – valstybė narė, kurioje yra perdraudimo įmonės filialas arba kurioje ji vykdo paslaugas.
- (h) „kontrolė“ – ryšys tarp patronuojančios ir dukterinės įmonės, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 83/349/EEB³¹ 1 straipsnyje, arba panašus ryšys tarp bet kurio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės;
- (i) „akcijų paketas“ – draudimo įmonėje tiesiogiai ar netiesiogiai turimos akcijos, sudarančios 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių arba leidžiančios daryti esminę įtaką įmonės, kurioje turimos tos akcijos, valdymui;
- (j) „patronuojanti įmonė“ – patronuojanti įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;
- (k) „dukterinė įmonė“ – dukterinė įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;
- (l) „kompetentingos institucijos“ – nacionalinės institucijos, įstatymais ar teisės aktais įgaliotos vykdyti perdraudimo įmonių priežiūrą;
- (m) „glaudus ryšys“ – padėtis, kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra susiję:
 - (i) *dalyvavimu*, o tai reiškia, kad įmonėje tiesiogiai ar kontrolės būdu turima 20 % ar daugiau balsavimo teisių ar kapitalo; arba
 - (ii) *kontrole*, visais atvejais, apibrėžtais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba panašiu ryšiu tarp fizinio ar juridinio asmens ir įmonės;
- (n) „priklausoma perdraudimo įmonė“ – perdraudimo įmonė, kuri priklauso finansų įmonei, išskyrus draudimo įmones ar perdraudimo įmones ir draudimo ar perdraudimo įmonių, kurioms taikoma Direktyva 98/78/EB, grupes, arba vienai ar kelioms ne finansų įmonėms, ir teikianti perdraudimo apsaugą tik įmonės, kuriai jos priklauso, arba įmonės ar įmonių, priklausančių tai pačiai grupei, į kurią įeina ir priklausoma perdraudimo įmonė, rizikoms.

2. Taikant 1 dalies c punktą, bet kuri įmonės buveinė, esanti valstybės narės teritorijoje, prilyginama atstovybei ar filialui netgi ir tuo atveju, jeigu toji buveinė neturi filialo ar

³¹ O L L 193, 1983 7 18, p. 1

atstovybės statuso, o yra tik biuras, kuri valdo įmonės darbuotojai, ar nepriklausomas, tačiau, kaip ir atstovybė, turintis nuolatinius įgaliojimus veikti įmonės vardu, asmuo.

Taikant 1 dalies i punktą, 7 ir 14 straipsnių kontekste, taip pat 14 straipsnyje minimų akcijų paketų dydžių kontekste, atsižvelgiama į balsavimo teises, apibrėžtas Direktyvos 2001/34/EB³² 92 straipsnyje.

Taikant 1 dalies k punktą, bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra pagrindinė šių įmonių patronuojanti įmonė, dukterine įmone.

Taikant 1 dalies m punktą, bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra vadovaujanti šių įmonių patronuojanti įmonė, dukterine įmone.

Taikant 1 dalies m punktą, kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra kontrolės ryšiais nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu, tarp tų asmenų taip pat yra glaudus ryšys.

3. Ten, kur šioje direktyvoje minimas euras, nuo kiekvienų metų gruodžio 31 d. taikomas tas keitimo į nacionalinę valiutą kursas, kuris galiojo pakutinę ankstesnio spalio mėnesio dieną, kai buvo nustatyti visų atitinkamų Bendrijos valiutų keitimo kursai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS – PERDRAUDIMO VEIKLOS PRADĖJIMAS LEIDIMŲ IŠDAVIMAS PERDRAUDIMO ĮMONĖMS

3 straipsnis – Leidimų išdavimo principai

Pradedant perdraudimo veiklą, būtina iš anksto gauti oficialų leidimą.

Tokį leidimą išduoda buveinės valstybės narės institucijos, į kurią turi kreiptis:

a) bet kuri perdraudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė steigiama šios valstybės narės teritorijoje;

b) bet kuri leidimą gavusi perdraudimo įmonė, kuri plėsdama savo veiklą nori užsiimti kitomis perdraudimo veiklomis, nei tos, kurioms leidimas jau gautas.

4 straipsnis – Leidimų galiojimo sritis

1. Remiantis 3 straipsniu išduotas leidimas galioja visoje Bendrijoje. Jis leidžia perdraudimo įmonei čia vykdyti veiklą vadovaujantis steigimosi teise arba laisve teikti paslaugas.

2. Leidimas išduodamas vykdyti ne gyvybės perdraudimo veiklas, gyvybės perdraudimo veiklas ar visas perdraudimo veiklų rūšis, pagal prašymą pateikiančiojo pageidavimą.

Jis traktuojamas atsižvelgiant į veiklos planą, pateikiamą pagal 6 straipsnio b punktą ir 11 straipsnį ir sąlygų, valstybės narės, kurios prašoma išduoti leidimą, nustatytų leidimui gauti, vykdymą.

³² OL L 184, 2001 7 6, p. 66

5 straipsnis – Perdraudimo įmonės teisinis statusas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena leidimo prašanti perdraudimo įmonė įgytų vieną iš I priede nurodytų teisinių statusų.

Perdraudimo įmonė taip pat gali įgyti Europos bendrovės (SE) statusą, kaip nurodyta Tarybos reglamente (EB) Nr. 2157/2001³³.

2. Valstybės narės, jei tinkama, gali steigti bet kurio viešosios teisės numatyto teisinio statuso perdraudimo įmones, jeigu jų veikla apima perdraudimo operacijas, atliekamas lygiavertėmis sąlygomis pagal privatinę teisę.

6 straipsnis – Sąlygos

Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena prašanti leidimo perdraudimo įmonė:

- a) vykdytų tik perdraudimo ir su tuo susijusių operacijų veiklą; šis reikalavimas gali apimti ir kontroliuojančiosios bendrovės funkcijas ir veiklas, susijusias su finansinio sektoriaus veiklomis, apibrėžtomis Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 8 punkte³⁴;
- b) pateiktų veiklos planą pagal 11 straipsnį;
- c) turėtų 40 straipsnio 2 dalyje numatytą minimalų garantinį fondą;
- d) būtų veiksmingai valdomos geros reputacijos asmenų, turinčių tinkamą profesinę kvalifikaciją ar patirtį.

7 straipsnis – Glaudūs ryšiai

1. Jeigu tarp perdraudimo įmonės ir kitų fizinių ar juridinių asmenų yra glaudžių ryšių, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tada, jeigu tie glaudūs ryšiai nekliudo veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

Kompetentingos institucijos taip pat atsisako išduoti leidimą, jeigu dėl kurios nors valstybės, nesančios narė, įstatymų ir kitų teisės aktų, reguliuojančių vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais perdraudimo įmonė turi glaudžių ryšių, arba dėl sunkumų, kylančių įgyvendinant tokius įstatymus ar teisės aktus, minėtosios institucijos negali veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad perdraudimo įmonės joms teiktų informaciją, reikalingą nuolat stebėti, ar vykdomos 1 dalyje minėtos sąlygos.

³³ OL L 294, 2001 11 10, p.1

³⁴ OL L 35, 2003 02 11, p. 1

8 straipsnis – Pagrindinė draudimo įmonės buveinė

Valstybės narės reikalauja, kad pagrindinės draudimo įmonių buveinės būtų toje pačioje valstybėje narėje, kaip ir jų registruotosios buveinės

9 straipsnis – Perdraudimo sutarčių sąlygos ir įmokų lentelės

1. Ši direktyva nedraudžia valstybėms narėms palikti galioti ar priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius patvirtinti įmonės steigimo sutartį ir įstatus bei pateikti visus kitus dokumentus, būtinus, kad būtų galima normaliai vykdyti priežiūrą.

2. Tačiau valstybės narės negali priimti nuostatų, pagal kurias būtų reikalaujama iš anksto patvirtinti arba sistemingai pranešti apie bendrąsias ir ypatingąsias draudimo sutarčių sąlygas, įmokų lenteles ar dokumentų formas ir kitus spausdintinius dokumentus, kuriuos draudimo įmonė ketina naudoti tvarkydama reikalus su perdraudėjų įmonėmis arba įmonėmis retrocesionierėmis.

10 straipsnis – Ekonominiai rinkos reikalavimai

Valstybė narė negali reikalauti, kad bet kuris prašymas išduoti leidimą būtų nagrinėjamas atsižvelgiant į rinkos ekonominius reikalavimus.

11 straipsnis – Veiklos planas

1. 6 straipsnio b punkte minėtame veiklos plane nurodomi šie duomenys arba pateikiami įrodymai, patvirtinantys šiuos dalykus:

- a) rizikų, kurias perdraudimo įmonė siūlo padengti, pobūdį;
- b) perdraudimo susitarimų, kurios perdraudimo įmonė siūlo sudaryti su perdraudėjų įmonėmis, rūšis;
- c) pagrindinius retrocesijos principus;
- d) minimalų garantinį fondą sudarančius elementus;
- e) išlaidų, susijusių su pradinėmis administracinėmis paslaugomis ir veiklą užtikrinančiomis organizacinėmis priemonėmis, sąmatą bei finansinius išteklius, numatytus šioms išlaidoms padengti.

2. Be 1 dalyje nurodytų reikalavimų, pirmiems trims finansiniams metams veiklos plane turi būti nurodyta:

- a) valdymo išlaidų, išskyrus įsikūrimo išlaidas, sąmatą ir visų pirma einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmatą;
- b) įmokų arba įnašų ir išmokų sąmatą;
- c) numatomas balansas;

d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti rizikos prisiėmimo įsipareigojimams padengti, ir mokumo atsargos šamata.

12 straipsnis– Akcininkai ir nariai, turintys akcijų paketus

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda įmonei leidimą pradėti vykdyti perdraudimo veiklą tik po to, kai joms pateikiama informacija apie tiesioginių ar netiesioginių akcininkų ar narių, kurie yra fiziniai arba juridiniai asmenys ir turi tos įmonės akcijų paketą, tapatybę bei turimų akcijų skaičių.

Tos kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgus į būtinumą užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį draudimo įmonės valdymą, jų netenkina akcininkų ar narių kvalifikacija.

13 straipsnis - Atsisakymas išduoti leidimą

Bet koks sprendimas neišduoti leidimo turi būti pagrįstas konkrečiais motyvais ir apie tai pranešama atitinkamai draudimo įmonei.

Kiekviena valstybė narė užtikrina teisę pagal 53 straipsnį apskusti sprendimą neduoti leidimo teismui.

Ši nuostata taip pat taikoma tais atvejais, kai kompetentingos valdžios institucijos neišnagrinėjo prašymo išduoti leidimą per šešis mėnesius nuo jo gavimo dienos.

14 straipsnis – Išankstinės konsultacijos su valstybės narės kompetentingomis institucijomis

1. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą perdraudimo įmonei:

- a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė; arba
- b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba
- c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Su susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą perdraudimo įmonei:

- a) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė; arba
- b) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS – PERDRAUDIMO VEIKLOS REGULIAVIMO SĄLYGOS

1 Skyrius – Finansinės priežiūros principai ir metodai

1 SKIRSNIS – KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR BENDROSIOS TAISYKLĖS

15 straipsnis – Kompetentingos institucijos ir priežiūros objektas

1. Perdraudimo įmonės finansinė priežiūra, įskaitant veiklos, kurią ta įmonė vykdo per filialus arba naudodamasi laisve teikti paslaugas, finansinę priežiūrą, yra vien tik buveinės valstybės narės pareiga

Jei priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrindo manyti, kad dėl draudimo įmonės veiklos gali nukentėti jos patikima finansinė padėtis, apie tai jos informuoja tos įmonės buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Pastarosios institucijos turi nuspręsti, ar įmonė atitinka šioje direktyvoje nustatytas riziką ribojančias taisykles.

2. 1 dalyje minėtai finansinei priežiūrai priskiriamas visos perdraudimo įmonės veiklos, jos mokumo būklės, suformuotų techninių atidėjimų ir juos dengiančio turto patikrinimas pagal valstybės narės, vadovaujantis Bendrijos lygiu priimtomis nuostatomis, nustatytas taisykles ar taikomą tvarką

3. Perdraudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta retrocesijos sutarties, kurią sudarė ši perdraudimo įmonė ir kita pagal šia direktyvą leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba pagal Direktyvas 73/239/EEB ar 2002/83/EB leidimą gavusi draudimo įmonė, remdamasi priešastimis, tiesiogiai susijusiomis su tos perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

4. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė laikytųsi teisingos administravimo ir apskaitos tvarkos bei turėtų atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus.

16 straipsnis – Kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų priežiūra

Filialo valstybė narė numato, kad kitoje valstybėje narėje leidimą gavusiai perdraudimo įmonei vykdamai veiklą per filialą buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš tai informavusios filialo valstybės narės kompetentingas institucijas, gali pačios arba per jų tuo tikslu paskirtus tarpininkaujančius asmenis vietoje patikrinti informaciją, būtiną įmonės

finansinei priežiūrai užtikrinti. Filialo valstybės narės institucijos gali dalyvauti tokia patikrinime.

17 straipsnis – Apskaitos, rizikos ribojimo ir statistinė informacija: priežiūros įgaliojimai

- 1) Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad visos perdraudimo įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, pateiktų metinę finansinę atskaitomybę apie visų rūšių operacijas, savo finansinę padėtį ir mokumą.
- 2) Valstybės narės reikalauja, kad perdraudimo įmonės, kurių pagrindinės buveinės yra jų teritorijoje, sistemingai pateiktų ataskaitas apie pajamas kartu su statistiniais dokumentais, kurie reikalingi priežiūrai vykdyti. Kompetentingos priežiūros institucijos pateikia viena kitai dokumentus ir informaciją, reikalingą priežiūrai vykdyti.
- 3) Kiekviena valstybė narė imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus ir galėtų naudoti priemones, kurių joms reikia draudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra jos teritorijoje, veiklos priežiūrai vykdyti, įskaitant ir veiklą, vykdomą už šios teritorijos,

Konkrečiai, kompetentingoms institucijoms turi būti suteikta galimybė:

- a) atlikti detalius perdraudimo įmonės būklės ir visos jos veiklos tyrimus, *inter alia* renkant informaciją arba reikalaujant pateikti su įmonės perdraudimo veikla susijusius dokumentus, atliekant tyrimus vietoje, perdraudimo įmonės patalpose;
- b) taikyti perdraudimo įmonei, jos direktoriams ar valdytojais arba ją kontroliuojantiems asmenims bet kokias priemones, kurios tinkamos ar būtinos užtikrinant, kad įmonės veikla atitiktų įstatymus ir kitus teisės aktus, kurių ta įmonė turi laikytis kiekvienoje valstybėje narėje;
- c) užtikrinti, kad tos priemonės būtų taikomos, jeigu būtina, panaudojant priverstines priemones, ir, jei tinkama, veikiant per teismą.

Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę gauti visą informaciją apie pas tarpininkus esančias sutartis.

18 straipsnis – Portfelio perdavimas

Laikydamosi nacionalinės teisės aktais nustatytų sąlygų, kiekviena valstybė narė leidžia perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra jos teritorijoje, perduoti visą savo sutarčių, sudarytų naudojantis steigimosi teise arba laisve teikti paslaugas, portfelį arba jo dalį Bendrijoje įsteigta perimančiai įstaigai, jeigu perimančios įstaigos buveinės valstybė narė patvirtina, kad, atsižvelgus į perdavimą, pastaroji turi būtinąją mokumo atsargą, apibrėžtą 3 skyriuje.

2 SKIRSNIS – AKCIJŲ PAKETAI

19 straipsnis – Įsigyjami akcijų paketai

Valstybės narės reikalauja, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris ketina tiesiogiai ar netiesiogiai valdyti perdraudimo įmonės akcijų paketą, pirmiausia apie tai informuotų buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, nurodydamas planuojamo valdyti paketo dydį. Toks asmuo taip pat turi informuoti buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, jeigu jis ketina padidinti savo akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių ar kapitalo dalis pasiektų ar viršytų 20 %, 33 % ar 50 %, arba tiek, kad perdraudimo įmonė taptų jo dukterine įmone.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pirmojoje pastraipoje minėto pranešimo gavimo dienos gali pareikšti prieštaravimą tokiam planui, jeigu, atsižvelgus į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį perdraudimo įmonės valdymą, jų netenkina pirmojoje pastraipoje nurodyto asmens kvalifikacija. Jeigu jos neprieštarauja atitinkamam planui, jos gali nustatyti maksimalų jo įgyvendinimo laiką.

20 straipsnis – Finansų įmonių įsigyjami akcijų paketai

Jeigu 19 straipsnyje minėtus akcijų paketus įsigyja draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, kredito įstaiga ar investicinė įmonė, gavusi leidimą kitoje valstybėje narėje, arba patronuojanti tokios įmonės įmonė, arba tokią įmonę kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo, ir jeigu po šio įsigijimo įmonė, kurioje įsigyjančioji įmonė ketina valdyti akcijų paketą, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš įvertinant įsigijimą turi būti atliktos 14 straipsnyje numatytos konsultacijos.

21 straipsnis - Pardavimai

Valstybės narės reikalauja, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris ketina tiesiogiai ar netiesiogiai parduoti perdraudimo įmonės akcijų paketą, pirmiausia apie tai informuotų buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, nurodydamas planuojamo parduoti paketo dydį.

Toks asmuo taip pat turi informuoti buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, jeigu jis ketina sumažinti savo akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių ar kapitalo dalis nesudarytų 20 %, 33 % ar 50 %, arba tiek, kad perdraudimo įmonė nebebūtų jo dukterine įmone.

22 straipsnis – Informacija, suteikiama perdraudimo įmonės kompetentingai institucijai

Perdraudimo įmonės, sužinojusios apie kiekvieną jų akcijų paketo įsigijimą ar pardavimą, dėl kurio turimos akcijos viršija vieną iš 19 ir 21 straipsniuose nurodytų ribų ar nesiekia jos, apie tai informuoja buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas.

Bent kartą per metus jos taip pat praneša toms institucijoms akcininkų ir narių, turinčių akcijų paketus, pavadinimus, vardus ir pavardes bei tokių akcijų paketų dydžius, nurodomus,

pavyzdžiui, informacinėje medžiagoje, gaunamoje per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant į vertybinių popierių biržų prekybos sąrašus įtrauktomis įmonėmis taikomus reikalavimus.

*23 straipsnis – Akcijų paketai:
kompetentingos institucijos galios*

Valstybės narės reikalauja, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jeigu dėl 19 straipsnyje nurodytų asmenų įtakos gali nukentėti patikimas ir riziką ribojantis perdraudimo įmonės valdymas, kad tokia padėtis baigtųsi. Tokios priemonės gali būti, pavyzdžiui, teismo uždraudimai, poveikio priemonių taikymas direktoriams ir valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamų akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, nevykdantiems įsipareigojimo teikti išankstinę informaciją, kaip nurodyta 19 straipsnyje. Jeigu akcijų paketas išigyjamas nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokiais kitas taikytinas poveikio priemones, numato, kad atitinkamos balsavimo teisės būtų sustabdytos arba balsavimas būtų pripažintas negaliojančiu, arba būtų galima jį anuliuoti.

3 SKIRSNIS – PROFESINĖ PASLAPTIS IR KEITIMAIŠI INFORMACIJA

24 straipsnis – Įpareigojimas

1. Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu veikiantys auditoriai ar ekspertai yra įpareigoti laikytis profesinės paslapties.

Pagal šį įpareigojimą jokia konfidenciali informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiai asmeniui ar institucijai, išskyrus, kai ji pateikiama tokia apibendrinta ar suvestine forma, kad nebūtų galima nustatyti atskirų perdraudimo įmonių, išskyrus baudžiamojoje teisėje numatytus atvejus.

2. Tačiau, jeigu yra paskelbtas perdraudimo įmonės bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja sanuojant tokią perdraudimo įmonę, gali būti atskleista civiliniame ar komerciniame teismo procese.

25 straipsnis – Keitimasis informacija tarp valstybių narių ir kompetentingų institucijų

24 straipsnis netrukdo įvairių valstybių narių kompetentingoms institucijoms keistis informacija pagal perdraudimo įmonėms taikomas direktyvas. Šiai informacijai taikomos 24 straipsnyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

26 straipsnis – Bendradarbiavimo sutartys su trečiosiomis šalimis

Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo sutartis, numatančias keitimąsi informacija su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis arba trečiųjų šalių institucijomis ar įstaigomis, nurodytomis 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse tik tuomet, jeigu pateikiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos, bent jau lygiavertės toms, kurios nurodytos šiame skirsnyje. Tokio keitimosi metu gauta informacija turi būti naudojama minėtoms institucijoms ar įstaigoms atliekant priežiūros užduotis.

Jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

27 straipsnis – Naudojimas konfidencialia informacija

Kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 24 ir 25 straipsnį, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas:

- a) tikrinti, ar laikomasi sąlygų, reguliuojančių perdraudimo veiklos pradėjimą, ir palengvinti tokios veiklos stebėjimą, ypač techninių atidėjimų, mokumo atsargų, administracinių ir apskaitos procedūrų bei vidaus kontrolės mechanizmų stebėjimą,
- b) taikyti poveikio priemones,
- c) administraciniuose skunduose dėl kompetentingos institucijos sprendimų, arba
- d) kai iškeliama byla pagal 53 straipsnį arba pagal specialias šios direktyvos ir kitų direktyvų, priimtų draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių srityje, nuostatas.

28 straipsnis – Keitimasis informacija su kitomis institucijomis

1. 24–27 straipsniai netrukdo keitimuisi informacija valstybėje narėje, kurioje yra dvi ar daugiau toje pačioje valstybėje narėje esančių kompetentingų institucijų, arba tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir:

- a) institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, bei institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą,
- b) įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones ir perdraudimo įmones bei jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, ir
- c) asmenų, atsakingų už įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus,

vykdant priežiūros funkcijas, ir netrukdo pateikti įstaigoms, administruojančioms priverstinio likvidavimo procedūras arba garantinius fondus, informacijos, reikalingos šių įstaigų funkcijoms vykdyti. Informacijai, kurią gauna šios institucijos, įstaigos ir asmenys, taikomas 24 straipsnyje numatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

2. Nepaisant to, kas nurodyta 24–27 straipsniuose, valstybės narės gali leisti keitimasi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

- a) institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių likviduojant perdraudimo įmones ir jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, priežiūrą, arba
- b) institucijų, atsakingų už asmenų, kuriems patikėta atlikti įstatymų numatytus draudimo ar perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus, priežiūrą, arba
- c) draudimo ar perdraudimo įmonių nepriklausomų aktuarijų, vykdančių teisinę tų įmonių priežiūrą, ir įstaigų, atsakingų už tokių aktuarijų priežiūrą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmojoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų patenkinamos bent šios sąlygos:

- a) keitimasis informacija naudojamas tik pirmojoje pastraipoje nurodytai priežiūrai arba teisinei priežiūrai vykdyti;
- b) taip gautai informacijai taikomos 24 straipsnyje numatytos profesinės paslapties sąlygos;
- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, turinčių teisę pagal šios dalies nuostatas gauti informacijos, pavadinimus ar vardus bei pavardes.

2. Nepaisant to, kas nurodyta 24–27 straipsniuose, valstybės narės gali leisti keitimasi informacija tarp kompetentingų institucijų ir institucijų ar įstaigų, kurias įstatymas įpareigoja aptikti ir tirti įmonių įstatymų pažeidimus, tam, kad būtų sustiprintas finansinės sistemos stabilumas, įskaitant ir patikimumą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmojoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų patenkinamos bent šios sąlygos:

- a) informacija turi būti naudojama tik pirmojoje pastraipoje nurodytai užduočiai atlikti;
- b) taip gautai informacijai turi būti taikomos 24 straipsnyje numatytos profesinės paslapties sąlygos;
- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Jeigu valstybėje narėje pirmojoje pastraipoje nurodytoms institucijoms ar įstaigoms pavestas aptikimo ir tyrimo užduotis savo konkrečios kompetencijos srityje padeda atlikti tuo tikslu paskirti asmenys, nedirbantys valstybiniame sektoriuje, keitimosi informacija galimybės gali būti išplėstos, įtraukiant į juos ir tuos asmenis, jeigu laikomasi antrojoje pastraipoje nustatytų sąlygų.

Kad būtų galima įgyvendinti antrosios pastraipos paskutinės įtraukos nuostata, pirmojoje pastraipoje įvardytos institucijos ar įstaigos praneša informaciją atskleidusioms kompetentingoms institucijoms asmenų, kuriems ta informacija turi būti siunčiama, vardus ir tiksliai pareigas.

Valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų ar įstaigų, galinčių gauti informaciją pagal šią dalį, pavadinimus.

29 straipsnis – Informacijos perdavimas centriniams bankams ir pinigų institucijoms

Šis skirsnis netrukdo kompetentingai institucijai perduoti centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms ir, kai tinkama, kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą, informacijos, reikalingą jų užduotims atlikti. Jis taip pat netrukdo tokioms institucijoms ar įstaigoms perduoti kompetentingai institucijai informacijos, kurios joms gali prireikti taikant 27 straipsnį.

Taip gautai informacijai taikomos šiame skirsnyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos.

30 straipsnis – Informacijos atskleidimas centrinės valdžios administracijoms, atsakingoms už finansų įstatymus

Nepaisydamos 24 ir 27 straipsnių, valstybės narės pagal įstatymų nuostatas gali leisti pateikti tam tikrą informaciją kitiems centrinės valdžios administracijos departamentams, atsakingiems už teisės aktus dėl kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicijų paslaugų ir draudimo ar perdraudimo įmonių priežiūros, bei inspektoriams, veikiantiems šių departamentų vardu.

Tačiau ši informacija gali būti pateikiama tik tuomet, kai tai reikalinga dėl riziką ribojančios kontrolės.

Tačiau valstybės narės nustato, kad pagal 25 straipsnį ir 28 straipsnio 1 dalį gauta informacija ir ta, kuri gaunama per 16 straipsnyje minėtą patikrinimą vietoje, negali būti pateikta šioje dalyje nurodytais atvejais, išskyrus, kai yra gautas informaciją pateikusių kompetentingų institucijų arba valstybės narės, kurioje atliktas patikrinimas vietoje, kompetentingų institucijų aiškus sutikimas.

4 SKIRSNIS – AUDITORIŲ PAREIGOS

31 straipsnis – Auditorių pareigos

1. Valstybės narės turi bent jau numatyti, kad bet kuris asmuo, kuriam suteiktas įgaliojimas pagal Tarybos direktyvą 84/253/EEB³⁵, perdraudimo įmonėje atliekantis užduotį, apibūdintą Tarybos direktyvos 78/660/EEB³⁶ 51 straipsnyje, Tarybos direktyvos 83/349/EEB 37 straipsnyje arba Tarybos direktyvos 85/611/EEB³⁷ 31 straipsnyje arba bet kurią kitą

³⁵ OL L 126, 1984 5 12, p. 20.

³⁶ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

³⁷ OL L 375, 1985 12 31, p. 3.

įstatymų numatytą užduotį, privalo nedelsdamas kompetentingoms institucijoms pranešti apie bet kurią tų užduočių vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kuris gali:

- a) būti esminis įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais nustatomos leidimų draudimo ar perdraudimo įmonėms išdavimą reguliuojančios sąlygos arba kurie konkrečiai reglamentuoja draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą, pažeidimas, arba
- b) įtakoti nenutrūkstamą perdraudimo įmonės veiklą, arba
- c) sukliudyti patvirtinti atskaitomybę arba taikyti išlygas;

tas asmuo taip pat privalo pranešti apie visus faktus ir sprendimus, jo (jos) sužinotus vykdant a punkte nurodytas užduotis įmonėje, kuri dėl kontrolės ryšių turi glaudžius ryšius su perdraudimo įmone, kurioje jis (ji) vykdo minėtąją užduotį.

2) Kompetentingoms institucijoms ar asmenims, įgaliotiems, kaip nurodyta Direktyvoje 84/253/EEB, sąžiningai pranešus apie bet kurią 1 dalyje nurodytą faktą ar sprendimą, nepažeidžiamas joks sutartimi, įstatymais ar kitais teisės aktais nustatytas informacijos skleidimo apribojimas ir taip pasielgusiems asmenims netaikoma jokie pobūdžio atsakomybė.

2 skyrius – Techninių atidėjimų taisyklės

32 straipsnis – Techninių atidėjimų formavimas

1) Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė sudarytų pakankamus draudimo techninius atidėjimus, įskaitant matematinius atidėjimus, visai savo veiklai.

Tokių techninių atidėjimų dydis nustatomas pagal taisykles, nustatytas Direktyvoje 91/674/EEB. Kai taikytina, buveinės valstybė narė gali nustatyti konkrečias taisykles pagal Direktyvos 2002/83/EB 20 straipsnį.

2) Valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą, arba draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvas 73/239/EEB arba 2002/83/EB.

3) Jeigu buveinės valstybė narė leidžia panaudoti perdraudikams, negavusiems leidimą pagal šią direktyvą, arba draudikams, negavusiems leidimo pagal Direktyvas 73/239/EEB arba 2002/83/EB, pateiktus reikalavimus išmokėti draudimo išmoką tam, kad būtų padengti bet kokie techniniai atidėjimai, ji turi nustatyti atitinkamą procentą, kurį galima panaudoti tokiam padengimui.

33 straipsnis – Nuostolių svyravimo išlyginimo techninis atidėjimas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, kuri draudžia rizikas, įtrauktas į Direktyvos 73/239/EEB priedo punkto A 14 grupę, sudarytų nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą, skirtą padengti galimą techninį deficitą arba tokius

reikalavimus išmokėti draudimo išmoką, didesnę už pateiktą pagal šios grupės reikalavimų vidurkį bet kuriais finansiniais metais.

2. Nuostolių svyravimo išlyginimo techninis atidėjimas apskaičiuojamas pagal buveinės valstybės narės nustatytas taisykles, parengtas pagal vieną iš keturių Direktyvos 73/239/EEB priedo punkte D nurodytų ir lygiaverčiais laikomų metodų.

3. Buveinės valstybė narė gali nereikalauti, kad perdraudimo įmonės sudarytų kredito draudimo perdraudimo nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą, jeigu įmoku arba įnašų, susijusių su kredito draudimo perdraudimu, suma sudaro mažiau kaip 4 % visų jų gautų įmoku arba įnašų sumos, bet yra mažesnė kaip 2 500 000 eurų.

4. Buveinės valstybė narė gali reikalauti kiekvienos perdraudimo įmonės sudaryti nuostolių svyravimo išlyginimo techninį atidėjimą ir kitoms nei kredito perdraudimas rizikų grupėms. Nuostolių svyravimo išlyginimo techniniai atidėjimai skaičiuojami pagal buveinės valstybės narės nustatytas taisykles.

34 straipsnis – Techninius atidėjimus dengiantis turtas

Kalbant apie techninius atidėjimus dengiantį turtą, turi būti atsižvelgta į perdraudimo įmonės vykdomos veiklos rūšį, ypač į numatomų išmokų pobūdį, sumą ir trukmę tam, kad būtų užtikrintas jos investicijų pakankamumas, likvidumas, saugumas, kokybė, pelningumas ir atitikimas, įmonei užtikrinant, kad šios investicijos yra diversifikuotos ir tinkamai paskirstytos bei suteikia įmonei galimybes tinkamai atsakyti į besikeičiančias ekonomines aplinkybes, ypač į pokyčius finansų ir nekilnojamo turto rinkose arba didelio masto katastrofas.

3 skyrius – Mokumo atsargos ir garantinio fondo taisyklės

1 SKIRSNIS– TURIMA MOKUMO ATSARGA

35 straipsnis – Bendroji taisyklė

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, visada turėtų pakankamą mokumo atsargą visos vykdomos veiklos atžvilgiu, kuri atitiktų bent šios direktyvos reikalavimus.

36 straipsnis – Tinkamas turtas

1. Turimą mokumo atsargą sudaro perdraudimo įmonės turtas, nesuvaržytas jokiais numatomais įsipareigojimais, atėmus visą nematerialų turtą, įskaitant:

a) apmokėtą akcinį kapitalą arba, jeigu tai yra savitarpio perdraudimo įmonė, nustatytą pradinį fondą pridėjus visas narių sąskaitas, atitinkančias tokius kriterijus:

(i) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad mokėjimai iš šių sąskaitų gali būti atliekami nariams tik tais atvejais, kai dėl to turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį, arba likvidavus įmonę, jeigu buvo apmokėtos įmonės kitos skolos;

(ii) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad visų i punkte nurodytų mokėjimų, išskyrus atskiros narystės nutraukimo atvejus, kompetentingos institucijos turi būti informuojamos bent prieš mėnesį ir kad per šį laikotarpį jos gali uždrausti atlikti mokėjimus;

(iii) atitinkamos steigimo sutarties ir įstatų nuostatos gali būti pakeistos tik tada, kai kompetentingos institucijos patvirtina, kad jos neprieštarauja tokiam pakeitimui, nepažeidžiant i ir ii punktuose nurodytų kriterijų;

b) įstatymo numatytus ir laisvuosius rezervus, neatitinkančius rizikos prisiėmimo įsipareigojimų;

c) nepaskirstytąjį pelną arba nuostolį, atėmus mokėtinus dividendus.

2. Turima draudimo atsarga sumažinama nuosavų akcijų, tiesiogiai priklausančių perdraudimo įmonei, suma.

Perdraudimo įmonės, kurios diskontuoja ar mažina savo ne gyvybės techninius atidėjimus numatomiems išmokėjimams, atsižvelgiant į investicijų pajamas, pagal Direktyvos 91/674/EEB 60 straipsnio 1 dalies g punktą, iš turimos mokumo atsargos atima nediskontuotų techninių atidėjimų arba nesumažintų techninių atidėjimų, nurodytų paaiškinamajame rašte, ir diskontuotų techninių atidėjimų ar sumažintų techninių atidėjimų skirtumą. Šis koregavimas taikomas visoms rizikoms, išvardytoms Direktyvos 73/239/EEB priedo punkte A, išskyrus šio priedo 1 ir 2 grupėms priskirtas rizikas. Kitų šio priedo grupių, išskyrus 1 ir 2 grupes, į techninius atidėjimus įeinančių anuitetų diskontavimo koreguoti nereikia.

Be sumų, nurodytų straipsnio 1 ir 2 dalyse, iš turimos mokumo atsargos taip pat atimami šie elementai:

a) nuosavybės teisės, perdraudimo įmonei priklausančios šiose įstaigose ar įmonėse:

i)– draudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 79/239/EEB 6 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnyje, arba Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punkte,

ii) perdraudimo įmonėse, nurodytose šios direktyvos 3 straipsnyje arba ne valstybės narės perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio l punkte,

iii) draudimo kontroliuojančiose bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

iv) kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse,

v) investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose, nurodytose Tarybos direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalyje³⁸ ir Tarybos direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 4 ir 7 dalyse³⁹;

³⁸ OL L 141, 1993 6 11, p. 27.

³⁹ OL L 141, 1993 6 11, p. 1.

b) kiekvienas draudimo įmonei priklausantis toliau nurodytas elementas, susijęs su šio straipsnio a punkte apibūdintomis įmonėmis ar įstaigomis, kuriose ji turi nuosavybės teisių:

- i) 4 dalyje nurodytos priemonės,
- ii) Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės,
- iii) subordinuotos pretenzijos ir priemonės, nurodytos 2000/12/EB 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje.

Jeigu kitoje kredito įstaigoje, investicinėje įmonėje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo kontroliuojančioje bendrovėje nuosavybės teisių dalis išsigyjama tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose minimo atėmimo.

Vietoje šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų kredito įstaigose, investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose perdraudimo įmonei priskiriamų nuosavybės teisių atėmimo, valstybės narės savo perdraudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti Direktyvos 2002/87/EB I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentinga institucija patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, draudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB nustatyta papildoma priežiūra arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų elementų, joms priklausančių kredito įstaigose, investicinėse įmonėse, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar kontroliuojančiose draudimo bendrovėse, įtrauktose į papildomos priežiūros taikymo sritį.

Nuosavybės teisės, kurias reikia atimti pagal šią straipsnio dalį, yra apibrėžtos Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio f punkte.

3. Turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

a) kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas ir skolintas (subordinuotas) kapitalas, sudarantis iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinos mokumo atsargos, kurio ne daugiau kaip 25 % sudaro nustatyto termino subordinuotos paskolos arba nustatyto termino kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas, jeigu draudimo įmonės bankroto arba likvidavimo atveju galioja įpareigojantys susitarimai, pagal kuriuos teisė į skolintą subordinuotą kapitalą arba privilegijuotąjį akcinį kapitalą įgyvendinama tik patenkinus visų kitų kreditorių reikalavimus ir negali būti išmokėtas tol, kol nebus padengtos visos kitos tuo metu negražintos skolos

Skolintas subordinuotas kapitalas taip pat turi atitikti tokias sąlygas:

- (i) gali būti įtraukiamos tik visiškai apmokėtos sumos;

(ii) pradinis nustatyto termino paskolų gražinimo terminas turi būti ne trumpesnis kaip penkeri metai. Ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki skolos gražinimo datos draudimo įmonė turi pateikti kompetentingoms institucijoms patvirtinti planą, nurodantį, kaip bus išlaikoma arba paskolos gražinimo metu padidinta iki reikalaujamo lygio turima mokumo atsarga, nebent turimą mokumo atsargą sudaranti paskolos dalis būtų palaipsniui mažinama bent penkeri metai iki gražinimo datos. Kompetentingos institucijos gali leisti gražinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei draudimo įmonė pateikia paraišką ir jos turima mokumo atsarga netampa mažesnė už reikalaujamą lygį;

(iii) paskolos, kurių gražinimo terminas nenustatytas, turi būti gražinamos tik įspėjus prieš penkerius metus, nebent šios paskolos jau nebebūtų laikomos turimos mokumo atsargos dalimi arba nebent gražinant per trumpesnę laikotarpį būtų konkrečiai reikalaujamas išankstinis kompetentingų institucijų sutikimas. Pastaruoju atveju draudimo įmonė turi pranešti kompetentingoms institucijoms bent prieš šešis mėnesius iki siūlomos gražinimo datos, visų pirma, turimą mokumo atsargą ir būtiną mokumo atsargą prieš ir po gražinimo. Kompetentingos institucijos leidžia gražinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei draudimo įmonės turima mokumo atsarga netampa mažesnė už reikalaujamą lygį;

(iv) paskolos sutartyje negali būti jokios sąlygos, nustatančios, kad konkrečiais atvejais, išskyrus perdraudimo įmonės likvidavimą, skola bus gražinama prieš nustatytą gražinimo datą;

(v) paskolos sutartis gali būti pakeista tik kompetentingoms institucijoms patvirtinus, kad jos neprieštarauja pakeitimui;

b) vertybiniai popieriai be konkrečios išpirkimo datos ir kitos priemonės, įskaitant kitas nei a punkte nurodytas kaupiamąsias privilegijuotas akcijas, iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtiniosios mokumo atsargos, visiems tokiems vertybiniams popieriams ir a punkte nurodytam skolintam (subordinuotam) kapitalui, jei jie atitinka tokias sąlygas:

(i) negali būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;

(ii) negali būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;

(iii) negali būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;

(iv) vertybinių popierių emisiją reglamentuojančiuose dokumentuose turi būti numatyta skolos ir nesumokėtų palūkanų nuostolių padengimo galimybė, sudaranti galimybę perdraudimo įmonei tęsti veiklą;

(v) gali būti įtraukiamos tik visiškai apmokėtos sumos.

4. Įmonei pateikus įrodymais pagrįstą prašymą buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir šiai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

a) pusė neapmokėto akcinio kapitalo ar pradinio fondo, jeigu apmokėta dalis sudaro 25 % to akcinio kapitalo arba fondo, arba iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinos mokumo atsargos;

b) jei tai ne gyvybės savidraudos draugija arba savidraudos tipo draugija, kuriai mokami kintamieji įnašai, – bet kokius jos nariams pareikštus reikalavimus, pagal kuriuos tais pačiais finansiniais metais reikia sumokėti papildomus įnašus, kurių dydis gali siekti iki pusės didžiausių ir faktiškai sumokėtų įnašų skirtumo, tačiau negali viršyti 50 % mažesnės iš turimos mokumo atsargos arba būtinosios mokumo atsargos sumos. Kompetentingos nacionalinės institucijos nustato gaires, apibrėžiančias papildomų įnašų priėmimo sąlygas;

c) visi nematomi grynieji rezervai, atsiradę dėl turto vertinimo, jeigu šie nematomi grynieji rezervai nėra neįprasto pobūdžio.

5. Be to, gyvybės perdraudimo veiklos atveju, įmonei pateikus buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai prašymą, paremtą įrodymais ir šiai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą gali sudaryti:

a) iki 2009 m. gruodžio 31 d. suma, lygi 50 % būsimo įmonės pelno, tačiau neviršijanti 25 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos ir būtinosios mokumo atsargos. Būsimo pelno suma apskaičiuojama padauginus numatomą metinį pelną iš koeficiento, žyminčio vidutinį laikotarpį, likusį iki polisų pabaigos. Taikomas koeficientas negali būti didesnis negu šeši; numatomas metinis pelnas turi neviršyti pelno, gauto per paskutiniuosius penkerius finansinius metus iš Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos, aritmetinio vidurkio.

Kompetentingos institucijos gali sutikti, kad tokia suma būtų įtraukta į turimą mokumo atsargą tik tuomet, jeigu:

(i) kompetentingoms institucijoms pateikiama aktuarinė ataskaita, kurioje pagrindžiama, kad ateityje toks pelnas tikėtinas; ir

(ii) jeigu į būsimo pelno, susidarančio iš 5 dalies c punkte nurodytų nematomų grynujų rezervų, dalį dar nebuvo atsižvelgta;

b) jeigu netaikomas Zilmerio metodas arba jeigu jis taikomas, bet naudojamas už įmokų dalį, susijusią su įsigijimo sąnaudomis, mažesnis tarifas, skirtumas tarp matematinio atidėjimo, apskaičiuoto ne Zilmerio metodu arba šį metodą taikant iš dalies, ir matematinio atidėjimo, apskaičiuoto Zilmerio metodu pagal tarifą, lygų įmokos daliai, susijusiai su įsigijimo sąnaudomis. Tačiau šis skaičius negali viršyti 3,5 % skirtumo tarp gyvybės draudimo veiklos kapitalo ir matematinių atidėjimų visiems draudimo liudijimams (polisams), kuriems galima pritaikyti Zilmerio metodą. Iš šio skirtumo atimamos visos įsigijimo sąnaudos, kurios buvo įtrauktos kaip turtas, neatskaičius nusidėvėjimo.

6 1–5 dalių pakeitimai daromi, siekiant atsižvelgti į pokyčius, dėl kurių gali būti techniškai patikslinami turimai mokumo atsargai priskirtini elementai, priimami laikantis šios direktyvos 55 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

2 SKIRSNIS – BŪTINOJI MOKUMO ATSARGA

37 straipsnis – Būtinoji mokumo atsarga ne gyvybės perdraudimo veikloms

1. Būtinoji mokumo atsarga nustatoma remiantis metine įmokų ar įnašų suma, arba pagal vidutinę draudimo išmokų sumą, išmokėtą per paskutiniuosius trejus finansinius metus.

Tačiau, jeigu perdraudimo įmonė iš esmės perdraudžia tik vieną arba kelias rizikas, susijusias su kreditais, audra, kruša arba šalna, vidutinė išmokų suma apskaičiuojama remiantis paskutiniųjų septynerių finansinių metų duomenimis.

2. Laikantis 40 straipsnio, būtiniosios mokumo atsargos suma yra lygi didesniai iš dviejų rezultatų, nustatytų 3 ir 4 dalyse.

3. Įmokų bazė apskaičiuojama naudojantis didesne iš bendros pasirašytų įmokų sumos ir įnašų sumos, paskaičiuotų kaip nurodyta vėliau, ir bendra uždirbtų įmokų ar įnašų suma.

11, 12 ir 13 grupių, išvardytų Direktyvos 73/239/EEB priedo punkte A, įmokos ar įnašai padidinami 50 %.

Kitų grupių, išvardytų Direktyvos 73/239/EEB priedo punkte A, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, įmokos ar įnašai gali būti padidinami iki 50 % tam tikrų perdraudimo veiklų ar sutarčių tipų atvejais, siekiant atsižvelgti į šių veiklų ar sutarčių savitumą, pagal šios direktyvos 55 straipsnio 2 dalyje nustatytą tvarką. Įmokos arba įnašai, įskaitant papildomus perdraudimo įmokų arba įnašų mokėjimus, kuriuos reikia mokėti dėl perdraudimo veiklos, atliekamos paskutiniaisiais finansiniais metais, už visus prieš tai buvusius finansinius metus, sudedami.

Iš šios sumos atimama įmokų arba įnašų, anuliuotų per paskutiniuosius finansinius metus, suma bei mokesčių ir mokėjimų, susijusių su įmokomis arba įnašais, priskaičiuotais prie pirmosios sumos, bendra suma.

Gautas dydis padalinamas į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 50 milijonų eurų, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių atitinkamai apskaičiuojama 18 % ir 16 % bei gauti dydžiai sudedami.

Gauta suma padauginama iš paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp tų išmokų, kurias perdraudimo įmonė turės sumokėti, atėmus pagal retrocesiją atgautinas sumas, sumos ir bendros išmokų sumos; šis santykis jokių būdu negali būti mažesnis kaip 50 %.

Kompetentingoms institucijoms pritarus, įmokų ar įnašų apskaičiavimui gali būti naudojami statistiniai metodai.

4. Išmokų bazė skaičiuojama tokiu būdu, Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte išvardytų 11, 12 ir 13 grupių atžvilgiu naudojant 50 % padidintas išmokas, techninius atidėjimus ir susigražintas išmokas.

Direktyvos 73/239/EEB priedo punkte A išvardytų grupių, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, atžvilgiu išmokos, techniniai atidėjimai ir susigražintos išmokos gali būti padidintos iki 50 % tam tikroms perdraudimo veikloms ar sutarčių tipams tam, kad būtų atsižvelgta į šių veiklų ar sutarčių savitumą, vadovaujantis šios direktyvos 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Išmokos, neatskaitant išmokų, kurias turi sumokėti antriniai perdraudikai, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, sudedamos.

Prie šios sumos pridedama numatomų išmokėjimų techninių atidėjimų, sudarytų paskutiniųjų finansinių metų pabaigoje, suma.

Iš šios sumos atimama išmokų, sumokėtų šio straipsnio 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, suma.

Iš likusios sumos atimama numatomų išmokėjimų techninių atidėjimų, sudarytų antrųjų finansinių metų prieš paskutiniuosius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje, suma. Jei 1 dalyje nurodytas laikotarpis lygus septyniems metams, atimama numatomų išmokėjimų techninių atidėjimų, sudarytų šeštųjų finansinių metų prieš paskutiniuosius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje suma.

Viena trečioji arba viena septintoji taip apskaičiuotos sumos dalis, atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nurodytus laikotarpius, padalinama į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 35 milijonus eurų, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių apskaičiuojama atitinkamai 26 % ir 23 % ir gauti dydžiai sudedami.

Gaunama suma padauginama iš paskutiniųjų trejų finansinių metų santykio tarp tų išmokų, kurias įmonė turės sumokėti atėmus pagal retrocesiją atgautinas sumas, sumos ir bendros išmokų sumos; šis santykis jokia būdu negali būti mažesnis kaip 50 %.

Kompetentingoms institucijoms pritarus, skaičiuojant išmokas, techninius atidėjimus ir susigrąžintas išmokas, gali būti naudojami statistiniai metodai.

5. Jeigu būtinoji mokumo atsarga, apskaičiuota pagal 2, 3 ir 4 dalis, yra mažesnė nei praeitų metų būtinoji mokumo atsarga, ji yra mažiausiai lygi praeitų metų būtinajai mokumo atsargai, padauginintai iš numatomų išmokėjimų techninių atidėjimų sumos paskutinių finansinių metų pabaigoje ir numatomų išmokėjimų techninių atidėjimų sumos paskutinių finansinių metų pradžioje santykio. Tokiuose apskaičiavimuose naudojami techniniai atidėjimai atėmus retrocesiją, bet minėtas santykis jokiais atvejais negali būti didesnis nei 1.

6. Perdraudžiant sveikatos draudimą, draudžiamą panašiu techniniu pagrindu kaip ir gyvybės draudimas, kiekviena trupmena, taikoma šio straipsnio 3 dalies šeštoje pastraipoje ir 4 dalies šeštoje pastraipoje nurodytoms dalims, yra sumažinama iki vienos trečiosios, jeigu

- a) įmokos yra apskaičiuotos pagal ligų lenteles draudimo veikloje taikomu matematiniu metodu;
- b) sudaromi prailgintos gyvenimo trukmės atidėjimai;
- c) nustatoma papildoma įmoka tam, kad būtų sudaryta tinkamo dydžio mokumo atsarga;
- d) draudimo įmonė gali nutraukti sutartį ne vėliau kaip iki trečiųjų draudimo metų pabaigos;
- e) sutartis numato įmokų padidinimą arba išmokėjimų sumažinimą net ir einamosios sutartims.

38 straipsnis – Būtinoji mokumo atsarga gyvybės perdraudimui

1. Laikantis 40 straipsnio, būtinoji mokumo atsarga gyvybės perdraudimo veikloms nustatoma taip, kaip apibrėžta 2–7 dalyse pagal prisiimto perdraudimo grupes.

2. Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose įvardytoms perdraudimo rūšims, išskyrus su investiciniais fondais susijusias draudimo rūšis, ir 2 straipsnio 3 dalyje nurodytoms operacijoms būtinoji mokumo atsarga lygi šių dviejų rezultatų sumai:

a) pirmasis rezultatas:

4 % matematinių atidėjimų, susijusių su prisiimtu perdraudimu, neatėmus retrocesijos, dauginama iš paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp visų matematinių atidėjimų, atėmus retrocesiją, ir bendros matematinių atidėjimų sumos. Šis santykis jokių būdu negali būti mažesnis kaip 85 %;

b) antrasis rezultatas:

polisams, kurių rizikos kapitalas nėra neigiamas dydis, 0,3 % tokio perdraudimo įmonės perdrausto kapitalo dauginama iš paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp viso rizikos kapitalo, įtraukto į įmonės įsipareigojimus retrocesijos, ir viso rizikos kapitalo, neatėmus retrocesiją, santykio; šis santykis jokių būdu negali būti mažesnis kaip 50 %.

Laikinam perdraudimui mirties atvejui, kai maksimalus sutarties galiojimo terminas yra treji metai, ši dalis yra 0,1 %. Jeigu tokio perdraudimo terminas yra ilgesnis negu treji, bet trumpesnis negu penkeri metai, pirmiau minėta dalis yra 0,15 %

3. Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytam papildomo draudimo perdraudimui būtinoji mokumo atsarga lygi draudimo įmonių būtinajai mokumo atsargai, kaip nurodyta šios direktyvos 37 straipsnyje.

4. Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies d punktu nepanaikinto nuolatinio sveikatos draudimo perdraudimo atveju būtinoji mokumo atsarga lygi:

a) 4 % matematinio atidėjimo, apskaičiuoto taip, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies a punkte; ir

b) draudimo įmonių būtinajai mokumo atsargai, nustatytai šios direktyvos 37 straipsnyje. Tačiau šios direktyvos 37 straipsnio 6 dalies b punkto sąlygą, reikalaujančią sudaryti didėjančios gyvenimo trukmės atidėjimus, galima pakeisti reikalavimu, kad veikla būtų tvarkoma kolektyviniu pagrindu.

5. Kapitalo išpirkimo operacijų, nurodytų Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 2 dalies b punkte, perdraudimo atveju būtinoji mokumo atsarga lygi 4 % matematinio atidėjimo, apskaičiuoto pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą.

6. Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų tontinų perdraudimui būtinoji mokumo atsarga lygi 1 % jų turto.

7. Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytoms perdraudimo grupėms, susijusioms su investiciniais fondais, ir Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose nurodytoms operacijoms būtinoji mokumo atsarga lygi tokių dydžių sumai:

- a) jeigu perdraudimo įmonė prisiima investavimo riziką, 4 % techninių atidėjimų, apskaičiuotų pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą;
- b) jeigu perdraudimo įmonė neprisiima investavimo rizikos, tačiau dalis, skirta padengti valdymo išlaidas, yra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, 1 % techninių atidėjimų, apskaičiuotų pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą;
- c) jeigu perdraudimo įmonė neprisiima investavimo rizikos, o dalis, skirta padengti valdymo išlaidas, nėra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, suma, lygi 25 % su tokia veikla susijusių grynujų administracinių išlaidų per paskutiniuosius finansinius metus;
- d) jeigu perdraudimo įmonė prisiima riziką mirties atveju, 0,3 % rizikos kapitalo, apskaičiuoto pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą.

39 straipsnis – Būtinoji mokumo atsarga perdraudimo įmonei, tuo pačiu metu užsiimančiai ne gyvybės ir gyvybės perdraudimu

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, užsiimanti ir ne gyvybės, ir gyvybės perdraudimo veikla, sudarytų turimą mokumo atsargą bendrai būtinųjų mokumo atsargų tiek ne gyvybės, tiek gyvybės perdraudimo veiklą atžvilgiu, nustatytą pagal atitinkamai 37 ir 38 straipsnius, sumai padengti.
2. Jei turima mokumo atsarga nesiekia 1 dalyje nustatyto lygio, kompetentingos institucijos taiko 42 ir 43 straipsniuose numatytas priemones.

3 SKIRSNIS – GARANTINIS FONDAS

40 straipsnis – Garantinio fondo suma

1. Viena trečioji 37–39 straipsniuose nurodytos būtiniosios mokumo atsargos sudaro garantinį fondą. Šį fondą sudaro 36 straipsnio 1–3 dalyse išvardyti elementai ir, buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pritarus, 4 dalies c punkte išvardyti elementai.
2. Mažiausias garantinis fondas negali būti mažesnis kaip 3 milijonai eurų.

Bet kuri valstybė narė gali nustatyti, kad priklausomos perdraudimo įmonės mažiausias garantinis fondas negali būti mažesnis nei 1 milijonas eurų.

41 straipsnis – Garantinio fondo sumos patikslinimas

1. 40 straipsnio 2 dalyje eurais nurodytos sumos bus patikslinamos kasmet, pradedant nuo [įgyvendinimo data, nurodyta 61 straipsnio 1 dalyje], kad būtų atsižvelgta į Eurostato skelbiamo Europos vartotojų kainų indekso, apimančio visas valstybes nares, pokyčius.

Sumos tikslinamos automatiškai, bazinę sumą eurais padidinus procentiniu šio indekso pokyčiu per laikotarpį nuo šios direktyvos įsigaliojimo iki patikslinimo datos, bei suapvalinant iki 100 000 eurų.

Jei procentinis pokytis nuo praėjusio tikslinimo yra mažesnis kaip 5 %, suma netikslinama.

2. Komisija kiekvienais metais informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie patikslinimą ir 1 dalyje nurodytą patikslintą sumą.

4 skyrius – Perdraudimo įmonės, kurioms iškyla sunkumų arba kurios neatitinka reikalavimų ir leidimo panaikinimas

42 straipsnis – Perdraudimo įmonės, kurioms iškyla sunkumų

1. Jeigu perdraudimo įmonė nesilaiko 32 straipsnio, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali uždrausti jai laisvai disponuoti savo turtu, prieš tai pranešusi priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie savo ketinimą.

2. Siekiant atkurti perdraudimo įmonės, kurios mokumo atsarga pasidarė mažesnė už 37, 38 ir 39 straipsniuose nustatytą minimumą, finansinę padėtį, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija reikalauja, kad jai būtų pateiktas tvirtinti patikimos finansinės padėties atkūrimo planas.

Išimtiniais atvejais, jeigu kompetentinga institucija mano, kad perdraudimo įmonės finansinė padėtis ir toliau blogės, ji gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti įmonės turtu. Ji praneša kitų valstybių narių, kurių teritorijose įmonė vykdo veiklą, institucijoms apie visas priemones, kurių ši ėmėsi, ir pastarosios pirmosios prašymu imasi tokių pačių priemonių.

3) Jeigu mokumo atsarga pasidaro mažesnė už 40 straipsnyje nustatytą garantinį fondą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija pareikalauja perdraudimo įmonės pateikti tvirtinti trumpalaikį finansinį planą.

Ji taip pat gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti įmonės turtu. Ji atitinkamai praneša kitų valstybių narių, kurių teritorijose perdraudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentingoms institucijoms ir pastarosios pirmosios prašymu imasi tokių pačių priemonių.

4) Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad galėtų pagal savo nacionalinės teisės aktus uždrausti laisvai disponuoti turtu, esančiu jos teritorijoje, 1, 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais perdraudimo įmonės buveinės valstybės narės, nurodančios turtą, kuriam turėtų būti taikomos šios priemonės, prašymu.

43 straipsnis – Finansinės padėties atkūrimo planas

1) Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad perdraudimo įmonės turėti finansinės padėties atkūrimo planą, jei kompetentingos institucijos mano, kad gali būti pažeisti įpareigojimai, nustatyti perdraudimo sutartyse.

2) Finansinės padėties atkūrimo plane nurodomi bent jau šie kitų trejų finansinių metų duomenys arba pateikiami įrodymai, patvirtinantys šiuos dalykus:

a) valdymo išlaidų sąmata, visų pirma, einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmata;

b) planą, nustatantį išsamią pajamų ir išlaidų, susijusių su prisiimtu perdraudimu ir perduotu perdraudimu, sąmatą ir;

c) numatomą balansą;

d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti rizikos prisiėmimo išsipareigojimams padengti, ir būtinosios mokumo atsargos sąmatą;

e) bendrą retrocesijos strategiją.

3) Jeigu perdraudimo įmonės finansinė padėtis blogėja ir perdraudimo įmonės sutartiniams išsipareigojimams kyla grėsmė, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai įpareigoti perdraudimo įmones sudaryti didesnę būtinąją mokumo atsargą, užtikrinant, kad artimiausioje ateityje perdraudimo įmonė galėtų įvykdyti mokumo reikalavimus. Tokios didesnės būtinosios mokumo atsargos dydis nustatomas remiantis 1 dalyje minėtu finansinės padėties atkūrimo planu.

4) Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai sumažinti visų elementų, galinčių sudaryti mokumo atsargą, vertę, ypač jeigu nuo praėjusių finansinių metų reikšmingai pasikeitė šių elementų rinkos vertė.

5) Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai dėl retrocesijos sumažinti būtinąją mokumo atsargą, nustatytą pagal 37, 38 ir 39 straipsnius, jeigu:

a) nuo praėjusių finansinių metų iš esmės pasikeitė retrocesijos sutarčių pobūdis ar kokybė;

b) pagal retrocesijos sutartis neperduodama jokia arba labai maža rizika.

6. Jei kompetentingos institucijos yra pareikalavusios iš perdraudimo įmonės finansinės padėties atkūrimo plano pagal 1 dalį, jos neišduoda pažymos pagal 18 straipsnį, jeigu, jų nuomone, įmonės išsipareigojimams pagal perdraudimo sutartis gali kilti grėsmė, kaip apibrėžta 1 dalyje.

44 straipsnis – Leidimo panaikinimas

1. Leidimą perdraudimo įmonei išdavusi buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali jį panaikinti, jeigu ši įmonė:

a) nepasinaudoja leidimu per 12 mėnesių, aiškiai jo atsisako ar nevykdo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius, nebent minėta valstybė narė būtų priėmusi nuostatą, kad tokiais atvejais leidimas savaime nustoja galioti;

b) nebeatitinka perdraudimo veiklos vykdymo sąlygų;

c) nesugebėjo per nustatytą laiką imtis 42 straipsnyje nurodytame atkūrimo plane arba finansiniame plane numatytų priemonių;

d) rimtai pažeidžia savo išsipareigojimus pagal jai taikomus teisės aktus.

Panaikinus leidimą ar jam savaiame nustojus galioti, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir šios institucijos imasi atitinkamų priemonių, kad perdraudimo įmonė nepradėtų vykdyti naujų operacijų jų teritorijose naudodamasi steigimosi teise arba laisve teikti paslaugas.

2. Bet koks sprendimas panaikinti leidimą turi būti išsamiai motyvuotas ir apie šį sprendimą pranešama atitinkamai perdraudimo įmonei.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS – NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU STEIGIMOSI TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS

45 straipsnis – Teisinių nuostatų neatitinkančios perdraudimo įmonės

1. Jeigu valstybės narės kompetentingos institucijos nustato, kad perdraudimo įmonė, jos teritorijoje turinti filialą arba vykdanči perdraudimo veiklą naudodamasi laisve teikti paslaugas, nesilaiko jai toje valstybėje taikomų teisinių nuostatų, jos reikalauja, kad atitinkama perdraudimo įmonė ištaisytų netinkamą padėtį. Tuo pat metu jos perduoda šią informaciją buveinės valstybei narei kompetentingai institucijai.

Jeigu nepaisant priemonių, kurių imasi buveinės valstybė narė, arba dėl to, kad tokios priemonės buvo nepakankamai veiksmingos arba neprieinamos toje valstybėje, perdraudimo įmonė toliau pažeidinėja priimančioje valstybėje narėje galiojančias teises nuostatas, pastaroji gali, pranešusi buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, imtis deramų priemonių užkirsti kelią tolesniems pažeidimams arba bausti už juos, be kita ko, kiek tai būtina, nebeleidžiant tai draudimo įmonei sudaryti naujų perdraudimo sutarčių jos teritorijoje. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose būtų galima pateikti teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo perdraudimo įmonėms.

2) Bet kuri priemonė, taikoma pagal 1 dalį, susijusi su nuobaudomis ar perdraudimo įmonės veiklos apribojimais, turi būti tinkamai motyvuota ir apie ją turi būti pranešta atitinkamai perdraudimo įmonei.

46 straipsnis – Likvidavimas

Jeigu perdraudimo įmonė likviduojama, išsipareigojimai, kylantys dėl perdraustų sutarčių, sudarytų filialo arba pagal laisvės teikti paslaugas, vykdomi taip pat, kaip ir išsipareigojimai, kylantys dėl kitų tos perdraudimo įmonės perdraudimo sutarčių.

V ANTRAŠTINĖ DALIS – PERDRAUDIMO ĮMONĖS, KURIŲ PAGRINDINĖS BUVEINĖS YRA NE BENDRIJOJE, VYKLANČIOS PERDRAUDIMO VEIKLAS BENDRIJOJE

47 straipsnis – Perdraudimo veiklos vykdymo principai ir sąlygos

Valstybė narė netaiko perdraudimo įmonėms, kurių registruotos buveinės yra ne Bendrijoje ir kurios vykdo perdraudimo veiklas Bendrijos teritorijoje, nuostatų, kuriomis sudaromas palankesnės sąlygos, nei taikomos perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje.

1. Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena ar daugiau trečiųjų šalių apie priežiūros vykdymo priemones, taikomas:

- a) perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios trečiojoje šalyje, vykdančios perdraudimo veiklą Bendrijoje,
- b) perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios Bendrijoje, vykdančios perdraudimo veiklą trečiosios šalies teritorijoje.

2. 1 dalyje minėtais susitarimais ypač siekiama vienodos riziką ribojančios priežiūros sąlygomis užtikrinti efektyvų perdraudimo įmonių patekimą į rinką kiekvienos susitariančios šalies teritorijoje ir numatyti abipusį perdraudimo priežiūros taisyklių ir nusistovėjusios tvarkos pripažinimą. Jais taip pat siekiama, kad:

- a) kompetentingos valstybių narių institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, įsikūrusios Bendrijoje ir vykdančios veiklą atitinkamų trečiųjų šalių teritorijoje, priežiūrai,
- b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios jų teritorijoje ir kurios vykdo veiklą Bendrijoje, priežiūrai.

3. Komisija, nepažeisdama Europos bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnio 1 ir 2 dalių, padedama Draudimo komiteto, iširia 1 dalyje minėtų derybų rezultatą ir situaciją, kuri susiklosto po jų.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS – TAISYKLĖS, TAIKOMOS TREČIŲJŲ ŠALIŲ ĮSTATYMŲ REGLAMENTUOJAMŲ PATRONUOJANČIŲ ĮMONIŲ DUKTERINĖMS ĮMONĖMS IR TOKIŲ PATRONUOJANČIŲ ĮMONIŲ ĮSIGYJAMIEMS AKCIJŲ PAKETAMS

49 straipsnis – Informacija, kurią valstybės narės teikia Komisijai

Valstybių narių kompetentingos institucijos Komisijai praneša:

- a) apie visus leidimus veiklai, išduotus tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, kurios nors vienos iš patronuojančių įmonių veiklą reglamentuoja trečiosios šalies įstatymai.
- b) kai tokia patronuojanti įmonė įsigyja tiek Bendrijos perdraudimo įmonės akcijų, kad pastaroji taptų jos dukterine įmone.

Komisija apie tai informuoja Draudimo komitetą.

Kai leidimas suteikiamas vienos ar kelių patronuojančių įmonių, kurių veiklą reglamentuoja trečiosios šalies įstatymai, tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, tos grupės struktūra nurodoma pranešime, kurį kompetentingos institucijos pateikia Komisijai.

50 straipsnis – Bendrijos perdraudimo įmonėms trečiųjų šalių taikomos sąlygos

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų perdraudimo įmonės įsisteigdamos trečiojoje šalyje arba užsiimdamos joje perdraudimo veikla.
2. Komisija periodiškai rengia ataskaitas, kuriose pagal 3 dalyje minėtas nuostatas nagrinėja Bendrijos perdraudimo įmonėms, esančių trečiosiose šalyse, sudarytas sąlygas įsisteigti ir vykdyti perdraudimo veiklą bei įsigyti trečiosios šalies perdraudimo įmonių akcijas. Šias ataskaitas drauge su atitinkamais pasiūlymais ar rekomendacijomis Komisija pateikia Tarybai.
3. Jeigu Komisija, remdamasi 2 dalyje nurodytomis ataskaitomis arba kita informacija, mano, kad trečioji šalis Bendrijos draudimo įmonėms nesudaro tokių pačių sąlygų veiksmingai dalyvauti rinkoje, kokias Bendrija sudaro tos trečiosios šalies perdraudimo įmonėms, Komisija pateikti Tarybai pasiūlymą suteikti jai įgaliojimus derėtis dėl to, kad Bendrijos perdraudimo įmonėms būtų sudarytos panašios konkurencijos sąlygos.
4. Priemonės, kurių imamasi vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis, turi atitikti Bendrijos įsipareigojimus pagal tarptautines sutartis, ypač su Pasauline prekybos organizacija.

**VII ANTRAŠTINĖ DALIS
KITOS NUOSTATOS**

51 straipsnis – Esamų perdraudimo įmonių įgyjamos teisės

1. Perdraudimo įmonės, kurios taikoma ši direktyva ir kurios yra gavusios leidimą ar teisę vykdyti perdraudimo veiklą pagal valstybių narių, kuriose yra šių įmonių pagrindinės buveinės, nuostatas iki šios direktyvos įsigaliojimo datos, turi gauti leidimą pagal 3 straipsnį.

Tačiau šios įmonės vykdo šios direktyvos nuostatas dėl perdraudimo veiklos vykdymo ir reikalavimu, nustatytus 6 straipsnio a, c, d punktuose, 7, 8 ir 12 straipsniuose ir 32–41 straipsniuose nuo 61 straipsnyje nurodytos įgyvendinimo datos.

2. Valstybės narės gali nustatyti [2 metų] laikotarpį nuo 61 straipsnyje nustatytos datos 1 dalyje minėtoms įmonėms, neatitinkančioms 6 straipsnio a punkto, 7, 8 straipsnių ir 32–40 straipsnių, kad jos galėtų įgyvendinti šiuos reikalavimus.

52 straipsnis – Perdraudimo įmonės, nutraukiančios savo veiklą

1. Perdraudimo įmonėms, kurios iki [šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę data, nustatyta 61 straipsnio 1 dalyje], norėdamos baigti savo veiklą, nebesudarė naujų perdraudimo sutarčių ir užsiėmė išskirtinai turimų portfelių administravimu, ši direktyva netaikoma.
2. Valstybės narės sudaro tokių perdraudimo įmonių sąrašą ir perduoda šį sąrašą visoms kitoms valstybėms narėms.

53 straipsnis – Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad dėl perdraudimo įmonės atžvilgiu priimtų sprendimų pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus remiantis šia direktyva, galima kreiptis į teismą.

54 straipsnis – Valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas

1. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje, siekdamos palengvinti perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir šios direktyvos taikymą.

2. Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos palengvinti perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir bet kokių sunkumų, galinčių iškilti taikant šią direktyvą, nagrinėjimą.

55 straipsnis – Komiteto procedūra

1) Komisijai padeda Direktyvos 91/675/EEB 1 straipsniu įkurtas Draudimo komitetas.

2) Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į šio sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

56 straipsnis – Įgyvendinimo priemonės

Remiantis 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos tokios šios direktyvos įgyvendinimo priemonės:

a) šios direktyvos I priede nurodytų teisinių statusų išplėtimas,

b) 36 straipsnyje išvardytų mokumo atsargos sudedamųjų dalių paaiškinimas, atsižvelgiant į naujus finansinius instrumentus,

c) įmokų ar išmokų sumų, naudojamų apskaičiuojant būtinąją mokumo atsargą, nustatytų 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse, padidinimas iki 50 %, Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte išvardytoms grupėms, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, tam tikroms perdraudimo veikloms ar sutarčių tipams, atsižvelgiant į šių veiklų ar sutarčių specifiškumą,

d) 40 straipsnio 2 dalyje nurodyto minimalaus garantinio fondo dydžio pakeitimas, atsižvelgiant į ekonomikos ir finansų raidą,

e) 2 straipsnyje pateiktų sąvokų paaiškinimas, užtikrinant vienodą šios direktyvos taikymą visoje Bendrijos teritorijoje.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS – GALIOJANČIŲ DIREKTYVŲ DALINIAI PAKEITIMAI

Direktyva 73/239/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 12a straipsnio 1 ir 2 dalys keičiamos taip:

„1. Su kitomis susijusiomis valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą ne gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusią draudimo įmonę ar perdraudimo įmonę.

2. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą ne gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą įsigijusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.“

2) 13 straipsnio 2 dalis papildoma tokia trečia pastraipa:

„Draudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta perdraudimo sutarties, kurią sudarė draudimo įmonė su perdraudimo įmone, gavusia leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 200.././EB* [perdraudimo direktyva], arba su draudimo įmone, gavusia leidimą pagal šią direktyvą arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB**, dėl prižasčių, tiesiogiai susijusių su perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

* OL L...

** OL L 345, 2002 12 19, p. 1“

3) 15 straipsnio 3 dalis keičiama taip:

„3. Techninių atidėjimų formavimui valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvą 200.././EB [perdraudimo direktyva], arba draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą arba Direktyvą 2002/83/EB.

Jeigu buveinės valstybė narė leidžia panaudoti perdraudikui, kuris nėra pagal Direktyvą 200.././EB leidimą gavusi perdraudimo įmonė, nei pagal šią direktyvą ar Direktyvą 2002/83/EB leidimą gavusi draudimo įmonė, pateiktus reikalavimus išmokėti išmoką tam, kad būtų padengti bet kokie techniniai atidėjimai, ji nustato atitinkamą procentą.“

4) 16 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa keičiama taip:

„Iš turimos mokumo atsargos sumos taip pat atimami šie elementai:

a) nuosavybės teisės, draudimo įmonei priklausančios

- draudimo įmonėse, nurodytos šios direktyvos 6 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punkte*,

- perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 200.././EB [*perdraudimo direktyva*] 3 straipsnyje ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio 1 punkte,

- draudimo kontroliuojančiose bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

- kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse**,

- investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalyje*** ir Direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 4 ir 7 dalyse****.

* OL L 330, 1998 12 5, p. 1

** OL L 126, 2000 5 26, p. 1

*** OL L 141, 1993 6 11, p.27

**** OL L 141, 1993 6 11, p.1“

5) Įterpiamas toks 17b straipsnis:

„17b straipsnis

1. Jeigu Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 200.././EB* [*perdraudimo direktyva*] 56 straipsnio c punktą nusprendžia padidinti sumas, naudojamas būtinajai mokumo atsargai, nustatytai šios direktyvos 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse, apskaičiuoti, kiekviena valstybė narė taiko šios direktyvos 35–39 straipsnių nuostatas draudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsteigtos jų teritorijoje, vykdomai prisiimtos perdraudimo veiklai, jei patenkinama viena iš šių sąlygų:

a) surinktos perdraudimo įmokos viršija 10 % bendros įmokų sumos;

b) surinktos perdraudimo įmokos viršija 500 000 eurų;

c) prisiimto perdraudimo techniniai atidėjimai viršija 10 % bendros techninių atidėjimų sumos.

2. Draudimo įmone, kuriai taikoma 1 dalis, visai savo veiklai suformuoja minimalų garantinį fondą pagal Direktyvos 200./../EB [*perdraudimo direktyva*] 40 straipsnio 2 dalį.

* OL L.....“

58 straipsnis – Daliniai Direktyvos 92/49/EEB pakeitimai

Direktyva 92/49/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 15 straipsnio 1a dalis keičiama taip:

„1a Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, kredito įstaiga arba investicinė įmonė, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba tokios įmonės patronuojanti įmonė ar ją kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš skaičiuojant įsigyjamą akcijų paketo dydį, turėtų būti konsultuojamasi su Direktyvos 73/239/EEB 12a straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis“

2) 16 straipsnio 4, 5 ir 5a dalys keičiamos taip:

„4. Kompetentingos institucijos, gavusios konfidencialią informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, gali ją naudoti tik tarnybiniams reikalams:

- tikrinant, ar paisoma sąlygų, kurių būtina laikytis pradedant draudimo veiklą, ir palengvinant šios veiklos priežiūrą, visų pirma draudimo techninių atidėjimų, mokumo atsargų, administracinės ir finansinės apskaitos tvarkos bei vidaus kontrolės priežiūrą,
- taikant poveikio priemones,
- administracine tvarka apskundžiant kompetentingų institucijų sprendimą, arba
- teismo procesuose, pradėtuose pagal 53 straipsnį arba pagal atitinkamas nuostatas, numatytas šioje direktyvoje arba draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių veiklai reglamentuoti priimtose direktyvose.

5. Šio straipsnio 1 ir 4 dalys nedraudžia keistis informacija valstybėje narėje, jeigu toje pačioje valstybėje narėje yra dvi arba kelios kompetentingos institucijos, arba tarp valstybių narių, kai informacija keičiasi kompetentingos institucijos, taip pat tarp:

- institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, ir institucijų, atsakingų už finansinių rinkų priežiūrą,
- įstaigų, dalyvaujančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių likvidavimo, bankroto bei kitose panašiose procedūrose, ir
- asmenų, atsakingų už įstatymų numatytą draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų sąskaitų auditą,

vykdančių priežiūros funkcijas arba teikiančių informaciją, kuri reikalinga, kad draudimo įmonės likvidavimo procedūrą atliekančios arba fondus garantuojančios įstaigos, galėtų atlikti

savo pareigas. Šių institucijų, įstaigų ir asmenų gautai informacijai taikomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinių paslapčių saugojimo sąlygos.

5a. Nepaisant to, kas pasakyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse, valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

- institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių likvidavimo, bankroto bei kitose panašiose procedūrose, priežiūrą, arba
- institucijų, atsakingų už asmenų, atsakingų už įstatymų numatytą draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų sąskaitų auditą, priežiūrą, arba
- nepriklausomų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių aktuarijų, vykdančių teisinę šių įmonių priežiūrą ir įstaigų, atsakingų už šių aktuarijų priežiūrą.

Valstybės narės, pasinaudojusios viena iš pirmoje pastraipoje numatytų priemonių, reikalauja, kad būtų patenkinta bent viena iš šių sąlygų:

- ši informacija skirta stebėti arba vykdyti teisinę priežiūrą, minėta pirmoje pastraipoje,
- taip gautai informacijai taikomos 1 dalyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos,
- jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai pagal šią dalį informaciją galinčių gauti institucijų, asmenų ir įstaigų pavadinimus, vardus ir pavardes.“

59 straipsnis – Daliniai Direktyvos 2002/83/EB pakeitimai

Direktyva 2002/83/EB iš dalis keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis papildoma tokiu punktu s:

s) „perdraudimo įmonė“ – perdraudimo įmonė, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 200../..EB [Perdraudimo direktyva]* 2 straipsnio b punkte.

* OL L...“

2) Įterpiamas toks 9a straipsnis:

„ 9a straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis

1. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

- a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė; arba
- b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba
- c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

- a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė; arba
- b) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba
- c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

3) 10 straipsnio 2 dalis papildoma tokia antra pastraipa:

„Draudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta perdraudimo sutarties, kurią sudarė ši draudimo įmonė ir pagal Direktyvą 200.././EB [perdraudimo direktyva] leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba pagal Direktyvas 73/239/EEB arba šią direktyvą leidimą gavusi draudimo įmonė, remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusiomis su perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu“.

4) Įterpiama tokia 15 straipsnio 1a dalis:

„1a. Jeigu 1 dalyje minėtus akcijų paketus įsigyja draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, kredito įstaiga ar investicinė įmonė, gavusi leidimą kitoje valstybėje narėje, arba patronuojanti tokios įmonės įmonė, arba tokią įmonę kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo, ir jeigu po šio įsigijimo, įmonė, kurioje įsigyjančioji įmonė ketina valdyti akcijų paketą, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš įvertinant įsigijimą turi būti atliktos 9a straipsnyje numatytos konsultacijos.“

5) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4, 5 ir 6 dalys keičiamos taip

„4. Kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 1 ar 2 dalį, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas:

- tikrinti, ar laikomasi sąlygų, reguliuojančių draudimo veiklos pradėjimą, ir palengvinti tokios veiklos stebėjimą, ypač techninių atidėjimų, mokumo atsargų, administracinių ir apskaitos procedūrų bei vidaus kontrolės mechanizmų stebėjimą, arba

– taikyti poveikio priemones, arba

– administraciniuose skunduose dėl kompetentingos institucijos sprendimų, arba

– kai iškeliama byla pagal 67 straipsnį arba pagal specialias šios direktyvos ir kitų direktyvų, priimtų draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių srityje, nuostatas.

5. 1 ir 4 dalys netrukdo keitimosi informacija valstybėje narėje, kurioje yra dvi ar daugiau kompetentingų institucijų toje pačioje valstybėje narėje, arba tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir:

– institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, bei institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą,

– įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones, perdraudimo įmones, ir jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, ir

– asmenų, atsakingų už įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus,

vykdant priežiūros funkcijas; ir netrukdo pateikti įstaigoms, administruojančioms (priverstinio) likvidavimo procedūras, arba garantiniams fondams informacijos, reikalingos šių įstaigų funkcijoms vykdyti. Informacijai, kurią gauna šios institucijos, įstaigos ir asmenys, taikomas 1 dalyje numatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

6. Nepaisant to, kas pasakyta 1–4 dalyse, valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

– institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones, perdraudimo įmones, ir jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, priežiūrą, arba

– institucijų, atsakingų už asmenų, kuriems patikėta atlikti įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus, priežiūrą, arba

– draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių nepriklausomų aktuarijų, vykdančių teisinę tų įmonių priežiūrą, ir įstaigų, atsakingų už tokių aktuarijų priežiūrą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmojoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų vykdomos bent tokios sąlygos:

– ši informacija turi būti naudojama tik pirmojoje pastraipoje nurodytai priežiūrai arba teisei priežiūrai vykdyti,

– taip gautai informacijai taikomos 1 dalyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos,

– jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia

informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, turinčių teisę pagal šios dalies nuostatas gauti informacijos, pavadinimus ar vardus bei pavardes.“

b) 8 dalis keičiama taip:

„8. 1–7 dalys netrukdo kompetentingai institucijai perduoti

- centriniais bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms,
- jeigu tinkama, kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą

informaciją, reikalingą jų užduotims, atlikti, bei netrukdo tokioms institucijoms ar įstaigoms perduoti kompetentingoms institucijoms informacijos, kurios pastarosioms gali pririnkti 4 dalyje įvardintiems tikslams. Taip gautai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos“.

6) 20 straipsnio 4 dalis keičiama taip:

„4. Techninių atidėjimų formavimui valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas, gavęs leidimą pagal *Direktyvą 200../EB [perdraudimo direktyvą]*, turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė ar draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvas 73/239/EEB arba šią direktyvą.

Jeigu buveinės valstybė narė leidžia panaudoti perdraudikui, kuris nėra pagal Direktyvą 200../EB leidimą gavusi perdraudimo įmonė, nei pagal Direktyvą 73/239/EEB ar šią direktyvą leidimą gavusi draudimo įmonė, pateiktus reikalavimus išmokėti draudimo išmoką tam, kad būtų padengti bet kokie techniniai atidėjimai, ji nustato atitinkamą procentą, kurį galima panaudoti tokiam padengimui.“

7) 27 straipsnio 2 dalis papildoma šiomis antra, trečia, ketvirta, penkta, šešta ir septinta pastraipomis:

„Iš turimos mokumo atsargos sumos taip pat atimami šie elementai:

a) nuosavybės teisės, draudimo įmonei priklausančios:

- draudimo įmonėse nurodytose šios direktyvos 4 straipsnyje, Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punkte*,
- perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 200../EB 3 straipsnyje arba ne valstybės narės perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio l punkte,
- draudimo kontroliuojančiose bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

- kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse,
- investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalyje ir Tarybos direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 4 dalyje ir 2 straipsnio 7 dalyje**;

b) kiekviena draudimo įmonei priklausantis toliau nurodytas elementas, susijęs su šio straipsnio a punkte apibūdintomis įmonėmis, kuriose ji turi nuosavybės teisių:

- 3 dalyje nurodytos priemonės,
- Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės,
- subortinuotomis pretenzijomis ir instrumentais pagal Direktyvos 2000/12/EB 35 straipsnį ir 36 straipsnio 3 dalį.

Jeigu kitoje kredito įstaigoje, investicinėje įmonėje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo kontroliuojančioje bendrovėje nuosavybės teisių dalis įsigyjama tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose minimo atėmimo.

Vietoje trečiosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų kredito įstaigose, investicinėse įmonėse ir finansinėse įmonėse perdraudimo įmonei priskiriamų nuosavybės teisių atėmimo, valstybės narės savo perdraudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB*** I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentinga instituciją patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, draudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio trečiosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų nuosavybės teisių, joms priklausančių kredito įstaigose, investicinėse įmonėse, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar kontroliuojančiose draudimo bendrovėse, įtrauktose į papildomos priežiūros taikymo sritį.

Nuosavybės teisės, kurias reikia išskaityti pagal šią straipsnio dalį, yra apibrėžtos Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio g punkte.

* OL L 330, 1998 12 5, p.1.

** OL L 141, 1993 6 11, p.1.

*** OL L 35, 2003 2 11, p.1.“

8) Įterpiamas toks 28a straipsnis:

*„28a straipsnis
Perdraudimo veikla užsiimančių draudimo įmonių mokumo atsarga*

Jeigu Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 200.././EB* [*perdraudimo direktyva*] 56 straipsnio c punktą nusprendžia padidinti sumas, naudojamas būtinajai mokumo atsargai apskaičiuoti, nustatytas šios direktyvos 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse, buveinės valstybės narės taiko Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 200.././EB* [*perdraudimo direktyva*] 35–39 straipsnių nuostatas draudimo įmonių prisiimto perdraudimo veiklai, jei patenkinama viena iš šių sąlygų:

- a) surinktos perdraudimo įmokos viršija 10 % bendros įmokų sumos;
- b) surinktos perdraudimo įmokos viršija 500 000 eurų;
- c) prisiimto perdraudimo techniniai atidėjimai viršija 10 % bendros techninių atidėjimų sumos.“

60 straipsnis – Daliniai Direktyvos 98/78/EB pakeitimai

Direktyva 98/78/EB iš dalies keičiama taip

- 1) Pavadinimas keičiamas taip:

„1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo ir perdraudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo ar perdraudimo grupėje.“

- 2) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) Punktai c, i, j ir k keičiami taip:

„c) „perdraudimo įmonė“ – įmonė, gavusi oficialų leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 200.././EB [*Perdraudimo direktyva*]* 3 straipsnį;

i) „draudimo kontroliuojančioji bendrovė“ pagrindinė patronuojanti įmonė, kurios pagrindinė veikla – įsigyti ir turėti dalyvavimo teises dukterinėse įmonėse, kurios yra išimtinai draudimo įmonės arba daugiausia draudimo įmonės, perdraudimo įmonės arba kurios yra Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės arba kurios yra Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės, o tarp šių dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė arba perdraudimo įmonė; ir kuri nėra mišrios veiklos finansų bendrovės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/87/EB**;

j) „mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė“ – patronuojanti įmonė, išskyrus draudimo įmonę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę ir draudimo kontroliuojančiąją bendrovę ar mišrios veiklos finansų holdingo bendrovę pagal Direktyvą 2002/87/EB, tarp kurios dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė arba perdraudimo įmonė;

k) „kompetentingos institucijos“ – nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymą ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti draudimo įmones ar perdraudimo įmones.

* OL L ...

** OL L 35, 2003 2 11, p. 1“

b) Straipsnis papildomas tokiu punktu l

„l) „Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė“ – įmonė, kuri turėtų kreiptis leidimo pagal Direktyvos 200./../EB [perdraudimo direktyvos] 3 straipsnį, jeigu jos registruota buveinė yra Bendrijoje;“

3) 2, 3 ir 4 straipsniai keičiami taip:

„2 straipsnis

Papildomos draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių priežiūros taikymo atvejai

1. Be Direktyvos 73/239/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB* ir 200./../EB [perdraudimo direktyva] nuostatų, kurios nustato draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių priežiūros taisykles ir pagal kurias valstybės narės prižiūri bet kurią draudimo įmonę ar perdraudimo įmonę, kuri yra dalyvaujančioji įmonė bent vienoje draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, valstybės narės taiko papildomą priežiūrą, vykdomą 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose apibrėžta tvarka.

2. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6, 8 ir 10 straipsniuose.

3. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6 ir 8 straipsniuose.

3 straipsnis

Papildomos priežiūros taikymo sritis

1. Papildoma priežiūra pagal 2 straipsnį jokių būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo atlikti kiekvienos atskiros Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės, Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės ar perdraudimo įmonės prižiūrėtojo vaidmenį.

2. Papildoma priežiūra taikoma šioms įmonėms, nustatytoms 5, 6, 8, 9 ir 10 straipsniuose:

- draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės susijusioms įmonėms,
- draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančiosioms įmonėms,
- su draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės dalyvaujančiąja įmone susijusioms įmonėms,

3. Valstybės narės, vykdydamos 2 straipsnyje minimą papildomą priežiūrą ir nepažeisdamos I priedo 2.5 punkto ir II priedo 4 punkto nuostatų, gali nuspręsti tos priežiūros netaikyti įmonei, kurios registruota buveinė yra Bendrijai nepriklausančioje šalyje, jei būtinos informacijos perdavimui iškyla teisinės kliūtys.

Be to, kiekvienu atskiru toliau nurodytu atveju kompetentingos institucijos, atsakingos už papildomą priežiūrą, gali nuspręsti netaikyti įmonei 2 straipsnyje minimos papildomos priežiūros:

- jei įmonės, kuriai turėtų būti taikoma papildoma priežiūra, reikšmė, palyginti su draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių papildomos priežiūros tikslais, yra nežymi;
- jei įmonės finansinės būklės įtraukimas būtų netikslingas arba klaidinantis draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių papildomos priežiūros tikslų požiūriu.

4 straipsnis

Papildomą priežiūrą atliekančios kompetentingos institucijos

1. Papildomą priežiūrą atlieka valstybės narės, kurioje draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra gavusi oficialų leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnį, arba Direktyvos 200.../EB [perdraudimo direktyva] 3 straipsnį, kompetentingos institucijos.

2. Kai draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, pagrindinė patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė, Bendrijai nepriklausanti draudimo įmonė, Bendrijai nepriklausanti perdraudimo įmonė ar mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti, kuri iš jų bus atsakinga už papildomą priežiūrą.

3. Kai valstybė narė turi ne vieną, o kelias kompetentingas institucijas draudimo ir perdraudimo įmonių riziką ribojančiai priežiūrai, tokia valstybė narė imasi būtinų priemonių veiklai tarp tų institucijų koordinuoti.

*OL L 345, 2002 12 19, p.1“

4) 5 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

„1. Valstybės narės nurodo, kad kompetentingos institucijos reikalautų, jog kiekvienoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, kuriai taikoma papildoma priežiūra, būtų atitinkami vidaus kontrolės mechanizmai, kurie teiktų visus duomenis ir informaciją, susijusią su tokia papildoma priežiūra.“

5) 6, 7 ir 8 straipsniai keičiami taip:

„6 straipsnis

Galimybė gauti informaciją

1. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už papildomą priežiūrą, būtų prieinama visa informacija, susijusi su kokios nors draudimo įmonės ar

perdraudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra, priežiūros tikslais. Kompetentingos institucijos būtinos informacijos gali kreiptis tiesiai į atitinkamas 3 straipsnio 2 dalyje minimas įmones tik tuo atveju, jei tokios informacijos nesuteikė draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, nors jos buvo prašyta.

2. Valstybės narės numato, kad savo teritorijoje pačios kompetentingos institucijos ar per savo tuo tikslu paskirtus tarpininkus gali atlikti šio straipsnio 1 dalyje minimos informacijos patikrinimą vietoje:

- draudimo įmonėje, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra,
- perdraudimo įmonėje, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra,
- tokios draudimo įmonės dukterinėse įmonėse,
- tokios perdraudimo įmonės dukterinėse įmonėse,
- tokios draudimo įmonės pagrindinėje patronuojančioje įmonėje,
- tokios perdraudimo įmonės pagrindinėje patronuojančioje įmonėje,
- tokios draudimo įmonės pagrindinės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse,
- tokios perdraudimo įmonės pagrindinės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse.

3. Kai pagal šį straipsnį vienos valstybės narės kompetentingos institucijos tam tikrais konkrečiais atvejais nori patikrinti svarbią informaciją apie įmonę, esančią kitoje valstybėje narėje, kuri yra draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra, susijusi draudimo įmonė, susijusi perdraudimo įmonė, dukterinė įmonė, pagrindinė patronuojanti įmonė ar pagrindinės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, jos privalo prašyti, kad tokį patikrinimą atliktų tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos. Tokį prašymą gavusios kompetentingos institucijos, neperžengdamos savo jurisdikcijos ribų, privalo patikrinimą atlikti pačios, leisti jį atlikti prašančioms kompetentingoms institucijoms arba leisti jį atlikti auditoriui ar ekspertui.

Prašymą pateikusi kompetentinga institucija, jei ji to pageidauja, gali dalyvauti patikrinime, kurį atlieka ne ji pati.

7 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kai skirtingose valstybėse narėse įkurtos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos viena kitos prašymu perduoda visą būtiną informaciją, kuri leistų ar palengvintų atlikti priežiūrą pagal šią direktyvą, ir savo iniciatyva perduoda visą informaciją, jų manymu, svarbią kitoms kompetentingoms institucijoms.

2. Kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir kredito įstaiga, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/12/EB* ar investicinė įmonė, apibrėžta Direktyvoje 93/22/EEB, ar jos abi yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kompetentingos institucijos ir institucijos, valstybės įpareigtos prižiūrėti tas kitas įmones,

privalo glaudžiai bendradarbiauti. Nepažeisdamos savo atitinkamų pareigų, tos institucijos viena kitai teikia informaciją, galinčią supaprastinti jų užduotį, ypač informaciją, kuria numato ši direktyva.

3. Pagal šią direktyvą gautai informacijai ir ypač informacijai, kuria kompetentingos institucijos keičiasi, kaip numatyta šioje direktyvoje, taikomi profesinės paslapties, apibrėžtos Direktyvos 92/49/EEB 16 straipsnyje ir Direktyvos 2002/83/EB 16 straipsnyje ir Direktyvos 200.../EB ... [perdraudimo direktyva] 24–30 straipsniuose, reikalavimai.

8 straipsnis *Sandoriai grupės viduje*

1. Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos taikytų bendrąją priežiūrą sandoriams tarp:

a) draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir:

- (i) įmonės, susijusios su draudimo įmone ar perdraudimo įmone;
- (ii) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančios įmonės;
- (iii) įmonės, susijusios su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone;

b) draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir fizinio asmens, turinčio dalyvavimo teises:

- (i) draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba bet kurioje su ja susijusioje įmonėje;
- (ii) įmonėje, dalyvaujančioje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje;
- (iii) įmonėje, susijusioje su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone.

Tai sandoriai ypač dėl:

- paskolų,
- garantijų ir nebalansinių sandorių,
- elementų, taikytinų mokumo atsargai,
- investicijų,
- perdraudimo ir retrocesijos operacijų,
- susitarimų pasidalyti sąnaudomis.

2. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, kad galėtų tinkamai nustatyti, įvertinti, reguliuoti ir kontroliuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytas operacijas. Valstybės narės taip pat reikalauja,

kad draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės bent kartą per metus kompetentingoms institucijoms pateiktų svarbių operacijų ataskaitą. Kompetentingos institucijos peržiūri minėtus procesus ir mechanizmus.“

Jei remiantis šia informacija pasirodo, kad draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumui gresia ar gali grėsti pavojus, kompetentinga institucija privalo imtis atitinkamų priemonių šios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.

* OL L 126, 2000 5 26, p. 1“

6) 9 straipsnio 3 dalis keičiama taip:

„3. Jei šio straipsnio 1 dalyje minimas apskaičiavimas parodo, kad koreguotas mokumas yra neigiamas, kompetentingos institucijos imasi atitinkamų priemonių konkrečios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.“

7) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė keičiama taip:

„Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ir Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės“

b) 2 ir 3 dalys keičiamos taip:

„2. 2 straipsnio 2 dalyje minėtu atveju į apskaičiavimą įtraukiamos visos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės susijusios įmonės, kaip numatyta II priede.

3. Jei, remdamosi tokiu apskaičiavimu, kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės mokumui gresia ar gali grėsti pavojus, jos imasi atitinkamų priemonių tokios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.“

8) 10a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas keičiamas taip:

„b) perdraudimo įmonėms, kuriose nuosavybės teisių yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, trečiojoje šalyje turinčios pagrindinę buveinę; ir;

c) ne valstybės narės draudimo įmonės arba ne valstybės narės perdraudimo įmonės, kuriose nuosavybės teisių yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, Bendrijoje turinčios pagrindinę buveinę.“

b) 2 dalis keičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais susitarimais konkrečiai siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos gautą informaciją, reikalingą draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos yra įsigijusios nuosavybės teisių, veikia ne Bendrijoje, papildomai priežiūrai; ir

b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos gautą informaciją, reikalingą draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra jų teritorijose ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos yra įsigijusios nuosavybės teisių, veikia vienoje valstybėje narėje arba daugiau, papildomai priežiūrai vykdyti.“

9) I ir II priedai keičiami šios direktyvos II priedo tekstu.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

61 straipsnis – Perkėlimas į nacionalinės teisės aktus

1) Valstybės narės vėliausiai iki ... priima įstatymus, kitus teisės aktus ir administracines nuostatas, reikalingus šiai direktyvai vykdyti. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai šių nuostatų tekstus ir koreliacinę šių nuostatų ir šios direktyvos lentelę.

Valstybėms narėms priėmus minėtas nuostatas, jose daroma nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda pateikiama jas paskelbiant. Valstybė narė nusprendžia, koku būdu pateikiama tokia nuoroda.

2) Valstybės narės perduoda Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, priimtų šia direktyva reglamentuojamoje srityje, tekstus.

62 straipsnis – Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja po dienų nuo jos paskelbimo *Oficialiajame Europos Sąjungos leidinyje*.

63 straipsnis - Adresatai

Ši direktyva skiriama valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Perdraudimo įmonių teisiniai statusai:

- Belgijos Karalystėje: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
- Danijos Karalystėje: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- Vokietijos Federacinėje Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- Prancūzijos Respublikoje: „société anonyme“, „société d’assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ ir „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
- Airijoje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
- Italijos Respublikoje: „società per azioni“;
- Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: „société anonyme“;
- Nyderlandų Karalystėje: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- Jungtinėje Karalystėje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, „the association of underwriters known as Lloyd's“;
- Graikijos Respublikoje: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- Ispanijos Karalystėje: „sociedad anónima“;
- Portugalijos Respublikoje: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
- Austrijos Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- Suomijos Respublikoje: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosake-yhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkrings-förening“;
- Švedijos Karalystėje: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“

II PRIEDAS

Direktyvos 98/78/EB priedai I ir II keičiami taip

„I priedas

DRAUDIMO ĮMONIŲ IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ KOREGUOTO MOKUMO APSKAIČIAVIMAS

1. APSKAIČIAVIMO METODO PASIRINKIMAS IR BENDRIEJI PRINCIPAI

A. Valstybės narės numato, kad 2 straipsnio 1 dalyje minimas draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių koreguotas mokumas apskaičiuojamas vienu iš 3 punkte aprašytų metodų. Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos leistų ar įsakytų taikyti ne valstybės narės pasirinktą metodą, o kitą metodą, aprašytą 3 punkte.

B. Proporcingumas

Apskaičiuojant draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, atsižvelgiama į proporcinę dalį, kurią dalyvaujančioji įmonė turi susijusiose įmonėse.

„Proporcinė dalis“ – tai arba dalyvaujančiosios įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai turimo pasirašytojo kapitalo dalis, kai taikomas 1 arba 2 metodas, aprašytas 3 punkte, arba procentai, taikomi nustatant konsoliduotas ataskaitas, kai taikomas 3 metodas, aprašytas 3 punkte.

Tačiau nepaisant to, kuris metodas būtų taikomas, kai susijusi įmonė yra dukterinė ir turi mokumo deficitą, būtina atsižvelgti į visą dukterinės įmonės mokumo deficitą.

Tačiau jei, kompetentingų institucijų manymu, patronuojanti įmonė, kuriai priklauso kapitalo dalis, griežtai ir nedviprasmiškai atsako tik ta kapitalo dalimi, kompetentingos institucijos gali leisti atsižvelgti į dukterinės įmonės mokumo deficitą proporcingumo pagrindu.

Jei kai kurias įmonių draudimo ar perdraudimo grupėje nesieja kapitalo ryšiai, kompetentingos institucijos nustato, į kokią proporcinę dalį bus atsižvelgiama.

C. Mokumo atsargos elementų dvigubo užskaitymo panaikinimas

C.1. Bendrieji mokumo atsargos elementų traktavimo principai

Nepaisant to, kuris metodas būtų taikomas draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, būtina vengti, kad du kartus nebūtų užskaitomi įvairių draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai.

Dėl to apskaičiuojant draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, kai 3 punkte aprašyti metodai to nenumato, būtina panaikinti šias sumas:

- tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami vienos iš jos susijusių draudimo įmonių ar susijusių perdraudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai,

- su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai

- su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami bet kurios kitos su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai

C.2. Tam tikrų elementų traktavimas

Nepažeidžiant C.1 skirsnio nuostatų:

- su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios gyvybės draudimo įmonės [ar susijusios gyvybės perdraudimo įmonės], kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pelno rezervai ir būsimasis pelnas, ir

- su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas,

apskaičiuojant gali būti užskaitomi tik tiek, kiek yra svarbūs tos susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti. Tačiau bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis dalyvaujančiosios įmonės potencialų įsipareigojimą, visiškai neturi būti užskaitomas.

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis potencialų susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės įsipareigojimą, apskaičiuojant taip pat neužskaitomas.

Susijusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis su ta pačia dalyvaujančiąja draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės potencialų įsipareigojimą, į apskaičiavimą neįtraukiamas.

C.3. Perkeliamumas

Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad tam tikri elementai, taikytini susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės, išskyrus minėtasias C.2 skirsnyje, mokumo atsargai, negali būti veiksmingai panaudoti dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, būtinai mokumo atsargai padengti, tuos elementus galima įtraukti į apskaičiavimą tik tuo atveju, jei juos leidžiama panaudoti susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti.

C.4. Elementų, minimų C.2 ir C.3, suma negali būti didesnė už susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargos reikalavimą

D. Grupės viduje sukurto kapitalo neužskaitymas

Apskaičiuojant koreguotą mokumą, neatsižvelgiama į jokių mokumo atsargai taikytinus elementus, kurie susidaro, kai abipusiškai vyksta finansavimas tarp draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir:

- susijusios įmonės,
- dalyvaujančiosios įmonės,
- kitos su bet kuria iš jos dalyvaujančiųjų įmonių susijusios įmonės.

Be to, neatsižvelgiama į jokių elementą, taikytiną su draudimo įmone ar perdraudimo įmone, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, kai tas elementas susidaro iš abipusio finansavimo su bet kuria kita su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusia įmone.

Abipusis finansavimas vyksta ypač tuomet, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė arba bet kuri su ja susijusi įmonė turi akcijų kitoje įmonėje, kuriai tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso elementas, taikytinas pirmosios įmonės mokumo atsargai, arba duoda jai paskolą.

E. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad koreguotas mokumas būtų apskaičiuojamas tokiu dažnumu, koks yra nurodytas Direktyvose 73/239/EEB, 2002/83/EB ir 200.././EB (*perdraudimo direktyva*) draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargai apskaičiuoti. Turto ir išipareigojimų vertė nustatoma pagal atitinkamas Direktyvų 73/239/EEB, 2002/83/EB, 200.././EB (*perdraudimo direktyva*) ir 91/674/EEB nuostatas.

2. APSKAIČIAVIMO METODŲ TAIKYMAS

2.1. Susijusios draudimo įmonės ir susijusios perdraudimo įmonės. Koreguotas mokumas apskaičiuojamas pagal bendruosius principus ir metodus, nustatytus šiame priede.

Taikant bet kurį metodą, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė turi daugiau nei vieną susijusią draudimo įmonę ar susijusią perdraudimo įmonę, koreguotas mokumas apskaičiuojamas integruojant kiekvieną iš tokių susijusių draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių.

Esant kelių pakopų dalyvavimui (pavyzdžiui, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra dalyvaujančioji įmonė kitoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, o ši taip pat yra dalyvaujančioji įmonė draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje), koreguotas mokumas apskaičiuojamas kiekvienos dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, turinčios bent vieną susijusią draudimo įmonę ar bent vieną susijusią perdraudimo įmonę, lygiu. Valstybės narės gali atsakyti skaičiuoti draudimo įmonės koreguotą mokumą:

- jei įmonė yra kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, turinčios leidimą toje pačioje valstybėje narėje, susijusi įmonė, ir, apskaičiuojant dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, atsižvelgiama ir į tą susijusią įmonę, arba

- jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, kurios registruota buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje kaip ir draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, susijusi įmonė, ir apskaičiuojant atsižvelgiama į draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, ir į susijusią draudimo įmonę ar susijusią perdraudimo įmonę.

Valstybės narės taip pat gali atsisakyti skaičiuoti draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, jei ji yra kitos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, turinčios registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, susijusi draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir, jei atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos susitarė pavesti papildomos priežiūros vykdymą tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai.

Kiekvienu atveju toks atsisakymas galimas tik tuomet, kai kompetentingos institucijos įsitikina, jog į apskaičiavimus įtrauktų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargos elementai yra tinkamai paskirstyti tarp tų įmonių.

Valstybės narės gali numatyti, kad tais atvejais, kai susijusi draudimo įmonė ar susijusi perdraudimo įmonė turi registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, o ne tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, valstybėje narėje, apskaičiuojant turi būti atsižvelgiama į susijusios įmonės mokumo padėtį, kaip ją vertina tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos.

2.2. Tarpininkės draudimo kontroliuojančios bendrovės

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri per draudimo kontroliuojančiąją bendrovę turi dalyvavimo teises (susijusioje) draudimo įmonėje, susijusioje perdraudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje arba Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, atsižvelgiama į tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės padėtį. Tik tokio apskaičiavimo metu, kuris atliekamas pagal šiame priede aprašytus bendruosius principus ir metodus, ši draudimo kontroliuojanti bendrovė prilyginama draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kuriai taikomas nulinio mokumo reikalavimas ir tos pačios sąlygos, kurios nustatytos mokumo atsargos elementams Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ar Direktyvos 200../EB 36 straipsnyje.

2.3. Susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ir susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, tik šio apskaičiavimo metu ji prilyginama susijusiai draudimo įmonei ar susijusiai perdraudimo įmonei ir taikomi šiame priede aprašyti bendrieji principai ir metodai.

Tačiau kai Bendrijai nepriklausanti šalis, kurioje yra tos įmonės registruota buveinė, reikalauja leidimo ir taiko tokius mokumo reikalavimus, kurie prilygsta bent reikalavimams, nustatytiems Direktyvose 73/239/EEB, 2002/83/EB ar 200../EB (perdraudimo direktyva), atsižvelgdamos į tų reikalavimų draudiminės apsaugos elementus, valstybės narės gali numatyti, kad apskaičiuojant reikia atsižvelgti į tos įmonės mokumo reikalavimus ir elementus tiems reikalavimams vykdyti, kurie nustatyti toje Bendrijai nepriklausančioje šalyje.

2.4. Susijusios kredito įstaigos, investicinės įmonės ir finansų įstaigos

Apskaičiuojant koreguotą draudimo įmonės arba perdraudimo įmonės, kuri yra kredito įstaigos, investicinės įmonės ar finansų įstaigos dalyvaujančioji įmonė mokumą, *mutatis*

mutandis taikomos Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ir Direktyvos 200.../EB 36 straipsnyje nustatytos tokių dalyvavimo teisių atėmimo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl valstybių narių įgaliojimų tam tikromis sąlygomis leisti taikyti alternatyvius metodus bei leisti neatimti tokių dalyvavimo teisių.“

2.5. Būtinis informacijos nebuvimas

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, iš elementų, taikytinų koreguoto mokumo atsargai, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.

3. APSKAIČIAVIMO METODAI

1 metodas: Atimties ir sudėties metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp:

(i) sumos:

a) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, ir

b) proporcingos dalies, kurią dalyvaujančioji draudimo įmonė ar dalyvaujančioji perdraudimo įmonė turi elementuose, taikytinuose susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai

ir

(ii) sumos:

a) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės buhalterinės vertės dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje ar dalyvaujančiojoje perdraudimo įmonėje, ir

b) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų, ir

c) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Kai dalyvavimas susijusioje draudimo įmonėje ar susijusioje perdraudimo įmonėje, visas ar iš dalies, susideda iš netiesioginės nuosavybės, tuomet į ii punkto a) papunktį įeina tokios netiesioginės nuosavybės vertė, atsižvelgiant į atitinkamas iš to kylančias turtines teises; o į i) punkto b) papunktį ir ii) punkto c) papunktį įeina elementų, taikytinų susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, ir susijusios draudimo įmonės mokumo reikalavimų atitinkamos proporcingos dalys.

2 metodas: Reikalavimo atimties metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp:

(i) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, sumos

ir

(ii) sumos:

a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų, ir

b) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Vertinant mokumo atsargai taikytinus elementus, dalyvavimas pagal šią direktyvą vertinamas nuosavo turto metodu laikantis galimybės, išdėstytos Direktyvos 78/660/EEB 59 straipsnio 2 dalies b punkte.

3 metodas: Konsolidavimu paremtas apskaitos metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas apskaičiuojamas remiantis konsoliduotomis sąskaitomis. Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp:

mokumo atsargai taikytinų elementų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis, ir

a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų ir susijusių draudimo įmonių ar susijusių perdraudimo įmonių mokumo reikalavimų atitinkamų dalių, paremtų procentais, kurie taikomi konsoliduotose sąskaitose, sumos,

b) arba mokumo reikalavimų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis.

Apskaičiuojant elementus, taikytinus mokumo atsargai, ir mokumo reikalavimus, remiantis konsoliduotais duomenimis, taikomos Direktyvų 73/239/EEB, 2002/83/EB, 200.././EB (*perdraudimo direktyva*) ir 91/674/EEB nuostatos.

II PRIEDAS

DRAUDIMO ĮMONIŲ IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ, KURIOS YRA DRAUDIMO KONTROLIUOJANČIOSIOS BENDROVĖS, BENDRIJAI NEPRIKLAUSANČIOS ŠALIES DRAUDIMO ĮMONĖS AR BENDRIJAI NEPRIKLAUSANČIOS ŠALIES PERDRAUDIMO ĮMONĖS DUKTERINĖS ĮMONĖS, PAPILDOMA PRIEŽIŪRA

1. Kai yra dvi ar daugiau 2 straipsnio 2 dalyje minėtų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, kurios yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės dukterinės įmonės ir yra įsteigtos skirtingose valstybėse narėse, kompetentingos institucijos užtikrina, kad šiame priede aprašytas metodas būtų taikomas nuosekliai.

Kompetentingos institucijos vykdo papildomą priežiūrą taip dažnai, kaip nustatyta Direktyvoje 73/239/EEB, 2002/83/EB ir 200.../EB dėl draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargos apskaičiavimo.

2. Valstybės narės draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei gali netaikyti šiame priede numatyto apskaičiavimo:

- jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės susijusi įmonė ir jei į ją atsižvelgiama darant tos kitos įmonės apskaičiavimus, kaip numatyta šiame priede,

- jei ta draudimo įmonė ar perdraudimo įmone ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę, ir į tą draudimo įmonę ar perdraudimo įmonę atsižvelgiama atliekant šiame priede numatytus vienos iš tokių kitų įmonių apskaičiavimus,

- jei ta draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę ir jei yra sudarytas pagal 4 straipsnio 2 dalį susitarimas, leidžiantis kitos valstybės narės priežiūros institucijai vykdyti papildomą priežiūrą.

Jeigu yra pakopinis dalyvavimas (pavyzdžiui, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, kuri pati nuosavybės teise priklauso kitai draudimo kontroliuojančiajai bendrovei, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei), valstybės narės gali taikyti šiame priede pateiktus apskaičiavimus tik pagrindinės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė, lygiu.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad apskaičiavimai, analogiškai I priede aprašytiems apskaičiavimams, būtų atliekami draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės lygiu.

Apskaičiavimo analogiškumas – tai bendrųjų principų ir metodų, aprašytų I priede, taikymas draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės lygiu.

Atliekant tik tokius apskaičiavimus, patrunuojanti įmonė traktuojama lyg ji būtų draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, kuriai taikoma:

- nulinis mokumo reikalavimas, kai yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė,

- mokumo reikalavimas, pagal I priedo 2.3 skirsnio principus nustatomas Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonei,

ir tie patys reikalavimai dėl mokumo atsargai taikytinų elementų, kokie nustatyti Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ir Direktyvos 200../EB [perdraudimo direktyva] 36 straipsnyje.

4. Reikiamos informacijos nebuvimas

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos šiame priede numatytiems apskaičiavimams atlikti, iš elementų, taikytinų šiame priede numatytiems apskaičiavimams, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.“